EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 18.7.2013
COM(2013) 539 final

2013/0260 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se jménem Evropské unie podepisuje Protokol o odstranění nezákonného obchodu s tabákovými výrobky k Rámcové úmluvě Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku, pokud jde o ustanovení protokolu, která spadají pod hlavu V části III Smlouvy o fungování Evropské unie

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Světové zdravotnické shromáždění přijalo v roce 2003 Rámcovou úmluvu o kontrole tabáku (FCTC), která se snaží komplexním způsobem na celém světě snížit počet úmrtí a onemocnění, která mají spojitost s tabákem. Dodnes úmluvu FCTC ratifikovalo 176 stran. EU uzavřela úmluvu FCTC rozhodnutím Rady 2004/513/ES ze dne 2. června 2004[1].

Úmluva FCTC v článku 15 uznává, že odstranění nezákonného obchodu s tabákovými výrobky, včetně pašování, nezákonné výroby a padělání, je nezbytnou složkou kontroly tabáku, a ukládá smluvním stranám, aby přijaly a provedly účinná opatření k odstranění nezákonného obchodu. Článek 33 úmluvy FCTC stanoví, že Konference smluvních stran může přijmout protokoly k Úmluvě. Na základě uvedených článků Konference smluvních stran (KSS) úmluvy FCTC na svém druhém zasedání v červnu a červenci 2007 rozhodla, že zřídí mezivládní vyjednávací orgán (INB), aby vypracoval a projednal návrh protokolu o odstranění nezákonného obchodu s tabákovými výrobky (dále jen „protokol“).

Rada rozhodnutím ze dne 20. prosince 2007 zmocnila Komisi, aby jednala o protokolu jménem EU. Uvedené rozhodnutí pozměnilo směrnice pro jednání o úmluvě FCTC s ohledem na protokol. Směrnice pro jednání o úmluvě FCTC přijala Rada dne 22. října 1999 a byly doplněny dne 21. dubna 2001. Na svém pátém zasedání mezivládní vyjednávací orgán (INB) rozhodl, že doporučí, aby byl návrh protokolu, o němž bylo dosaženo konsenzu, předložen ke zvážení na páté Konferenci smluvních stran úmluvy FCTC. Konference smluvních stran, která se konala v Soulu v Korejské republice, následně protokol dne 12. listopadu 2012 přijala.

Podle článku 43 je protokol otevřen k podpisu stranám úmluvy FCTC v New Yorku do 9. ledna 2014. EU by měla protokol podepsat co nejdříve.

Protokol sestává z hlavních ustanovení o kontrole dodavatelského řetězce s tabákovými výrobky a zařízením pro výrobu těchto výrobků (část III: kontrola dodavatelského řetězce). Vyžaduje, aby příslušný orgán u každé fyzické či právnické osoby, která se podílí na výrobě a dovozu či vývozu tabákových výrobků a výrobního zařízení, zavedl udělování licencí, rovnocenné povolení nebo kontrolní systém (článek 6 – udělování licencí). Kromě toho vyžaduje, aby všechny fyzické a právnické osoby, které jsou zapojeny do dodavatelského řetězce s tabákem, tabákovými výrobky a výrobním zařízením, jednaly se svými zákazníky s náležitou péčí (článek 7 – náležitá péče). Obsahuje ustanovení, podle nichž má být do pěti let od vstupu protokolu v platnost zřízen globální monitorovací režim, jenž bude tvořen vnitrostátními systémy monitorování, které budou kontrolovány smluvními stranami a budou se vztahovat na všechny tabákové výrobky vyrobené či dovezené na jejich území (článek 8 – monitorovací režim).

Uvedené články jsou doplněny ustanoveními o vedení záznamů a bezpečnostních a preventivních opatřeních včetně opatření proti praní peněz a oznamování podezřelých transakcí (články 9 a 10). Další ustanovení se týkají prodeje přes internet, telekomunikační či jiné vyvíjející se technologie (článek 11), bezcelního prodeje tabákových výrobků a povinnosti provádět účinné kontroly tabáku a tabákových výrobků ve svobodných pásmech

[1] Úř. věst. L 312, 15.6.2004, s. 8.

včetně povinnosti nesměšovat tabákové výrobky s jinými výrobky v okamžiku výstupu ze svobodného pásma (článek 12).

Část IV protokolu vymezuje, jaké jednání má být podle právních předpisů smluvních stran považováno za protiprávní (článek 14), a ukládá smluvním stranám, aby zaručily, že fyzické a právnické osoby nesou za takové protiprávní jednání včetně trestných činů odpovědnost (články 15 a 16). Další ustanovení se týkají konfiskačních plateb (článek 17), nakládání se zabaveným tabákem (článek 18) a zvláštních vyšetřovacích metod (článek 19). Část V protokolu obsahuje ustanovení o výměně příslušných informací mezi smluvními stranami (články 20 až 22), ustanovení o spolupráci a vzájemné pomoci (správní i právní ve vztahu k trestním věcem – články 23 a 24 a články 27 až 29), jurisdikci (článek 26) a vydávání (články 30 a 31).

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI

Ke koordinaci s členskými státy docházelo v celém průběhu jednání v rámci pracovní skupiny Rady zabývající se celní unií a v průběhu místních koordinačních setkání v rámci zasedání mezivládního vyjednávacího orgánu a setkání pracovních skupin konaných mezi zasedáními.

O výsledcích vyjednávání byl informován Evropský parlament.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Protokol obsahuje ucelený soubor opatření a pravidel. Hlavním cílem protokolu je přispět k celkovým snahám o kontrolu tabáku bojem proti všem formám nezákonného obchodu s tabákovými výrobky a výrobním zařízením. Tohoto cíle má být dosaženo pomocí několika souborů opatření, která jsou stejně důležitá a navzájem se doplňují. Tato opatření spadají do různých oblastí činností EU a lze je dále rozdělit následujícím způsobem:

a) výroba, prezentace a prodej tabákových výrobků,

b) harmonizovaná daňová a související pravidla,

c) celní kontroly a spolupráce včetně spolupráce prostřednictvím vzájemné správní pomoci v celních záležitostech,

d) sbližování předpisů týkajících se trestných činů, justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce.

Jednotlivá ustanovení zpravidla spadají do jednoho nebo v několika případech do více těchto okruhů. V důsledku toho má EU vnější pravomoc k tomu, aby se těmito záležitostmi zabývala. V některých případech má tato pravomoc v souladu s článkem 3 Smlouvy o fungování Evropské unie výlučnou povahu.

Pokud jde o okruh a), protokol obsahuje ustanovení, na která se na základě článku 114 SFEU vztahují právní předpisy EU týkající se monitorování a prodeje přes internet, telekomunikací a jiných vyvíjejících se technologií.

Pokud jde o okruh b), protokol obsahuje ustanovení, na která se vztahují právní předpisy EU týkající nepřímých daní, zejména udělování licencí, vedení záznamů, bezcelního prodeje a správní spolupráce na základě článku 113 SFEU.

Pokud jde o okruh c), protokol obsahuje ustanovení, na která se na základě článků 33 a 207 SFEU vztahují stávající právní předpisy EU o kontrolních a ověřovacích opatřeních použitelných pro mezinárodní tranzit a překládku tabákových výrobků a výrobního zařízení a pro mezinárodní spolupráci včetně vzájemné správní pomoci.

Protokol obsahuje také ustanovení týkající se definice protiprávního jednání, které mohou smluvní strany označit buď za trestný, nebo netrestný čin. Netrestné činy spadají do činnosti EU v oblastech popsaných v okruzích a) až c).

Výše uvedené záležitosti spadají pod hlavy II a VII části IV a hlavu II části V SFEU. Co se ustanovení, která nespadají pod hlavu V části III SFEU, týče, měl by být protokol podepsán jménem Unie prostřednictvím samostatného rozhodnutí Rady, které je předmětem samostatného návrhu.

Pokud jde o okruh d), protokol obsahuje ustanovení, na která se vztahují stávající právní předpisy EU o sbližování předpisů týkajících se trestných činů, spolupráci při vynucování práva a justiční spolupráci v trestních věcech (kapitoly 4 a 5 hlavy V části III SFEU, v uvedeném pořadí). Hlava V části III SFEU se řídí zvláštním režimem, jelikož Dánsko, Spojené království a Irsko se opatření podle uvedené hlavy neúčastní. Spojené království a Irsko však mají možnost se na přijetí a uplatňování opatření podílet.

Protokol obsahuje ustanovení týkající se definice protiprávního jednání, které mohou strany označit za trestný, nebo netrestný čin, včetně určení odpovědnosti jak fyzických, tak právnických osob. Pokud jde o trestné činy, EU má v této oblasti pravomoc na základě článku 83 SFEU. Soupis forem protiprávního jednání obsahuje také praní výnosů z protiprávního jednání, které je označováno jako trestný čin. Podle rámcového rozhodnutí Rady 2001/500/SVV[2] ze dne 26. června 2001 o praní peněz, identifikaci, vysledování, zmrazení, zajištění a propadnutí nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní členské státy zaručí, že trestné činy spojené s praním peněz jsou postihovány trestněprávními sankcemi.

Protokol obsahuje opatření týkající se justiční spolupráce v trestních věcech (vzájemná právní pomoc a vydávání). EU má v této oblasti pravomoc na základě čl. 82 odst. 1 SFEU. Podle rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV[3] ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy mohou členské státy vydávat zatýkací rozkaz za určité trestné činy určené v uvedeném rozhodnutí, např. podvody a účast na zločinném spolčení, jsou-li splněny určité podmínky. Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii[4] stanoví pravidla, podle nichž členské státy uznávají a vykonávají na svém území příkaz k zajištění vydaný justičním orgánem jiného členského státu v rámci trestního řízení za účelem zajištění důkazních prostředků nebo následné konfiskace majetku. Rámcové rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci[5] stanoví pravidla, podle nichž členské státy na svém území uznávají a vykonávají příkaz ke konfiskaci vydaný

[2] Úř. věst. L 172, 5.7.2001, s. 1.
[3] Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1.
[4] Úř. věst. L 196, 2.8.2003, s. 45.
[5] Úř. věst. L 328, 2.11.2006, s. 59.

příslušným trestním soudem jiného členského státu. Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracovaná Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii[6], doplňuje a usnadňuje uplatňování již existujících nástrojů popsaných v článku 1 této úmluvy. Vzájemnou pomoc lze poskytovat při řízení před správními orgány pro činy postihované podle vnitrostátních právních předpisů dožadujícího nebo dožádaného členského státu nebo obou z důvodu porušení právních předpisů za předpokladu, že by jejich rozhodnutí mohlo vést k řízení před soudem s příslušností zejména v trestních věcech. Vzájemnou pomoc lze také poskytovat v souvislosti s trestním řízením a řízeními, která se týkají skutků či porušení předpisů, za které může v dožadujícím členském státě nést odpovědnost právnická osoba.

Protokol stanoví opatření o policejní a celní spolupráci v trestních věcech, které spadají pod pravomoc EU na základě čl. 87 odst. 2 SFEU. Rozhodnutí Rady 2009/917/SVV ze dne 30. listopadu 2009[7] o používání informačních technologií pro celní účely tvoří právní základ pro vytvoření a používání celního informačního systému, jehož účelem je napomáhat členským státům při předcházení závažným porušením vnitrostátních právních předpisů a jejich vyšetřování a stíhání. Podle aktu Rady 98/C 24/01 ze dne 18. prosince 1997, kterým se na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii vypracovává Úmluva o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami[8], si členské státy Evropské unie poskytují vzájemnou pomoc a navzájem spolupracují prostřednictvím svých celních správ s cílem předcházet porušování vnitrostátních celních předpisů a odhalovat je a stíhat a trestat porušování vnitrostátních celních předpisů a celních předpisů Společenství. Přeshraniční spolupráce je podle Úmluvy povolena za účelem předcházení, vyšetřování a stíhání deliktů v případě nedovoleného mezinárodního obchodu se zbožím podléhajícím dani, uskutečňovaného s cílem vyhnout se placení daní nebo neoprávněně získat veřejnou podporu související s dovozem nebo vývozem zboží, pokud jsou rozsah obchodu a ohrožení daňových a souvisejících povinností takové, že pro rozpočet Evropských společenství nebo členských států představují riziko značných rozpočtových ztrát (článek 19).

Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV[9] ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie („švédská iniciativa“) stanoví pravidla, podle kterých si mohou donucovací orgány členských států účinně a rychle vyměňovat stávající operativní a jiné informace pro účely vedení vyšetřování trestné činnosti nebo provádění operativně pátracích činností.

Ustanovení čl. 82 odst. 1, článek 83 a čl. 87 odst. 2 proto tvoří právní základ podle hlavy V části III SFEU, podle něhož může EU protokol podepsat.

---

6 Akt Rady 2000/C 197/01 ze dne 29. května 2000, kterým se v souladu s článkem 34 Smlouvy o Evropské unii vypracovává Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 1.

7 Úř. věst. L 323, 10.7.2009, s. 20.

8 Úř. věst. C 24, 23.1.1998, s. 1.

9 Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 89.

2013/0260 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se jménem Evropské unie podepisuje Protokol o odstranění nezákonného obchodu s tabákovými výrobky k Rámcové úmluvě Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku, pokud jde o ustanovení protokolu, která spadají pod hlavu V části III Smlouvy o fungování Evropské unie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 1, článek 83 a čl. 87 odst. 2 ve spojení s čl. 218 odst. 5 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 22. října 1999 Rada zmocnila Komisi, aby v rámci Světové zdravotnické organizace (WHO) jednala o Rámcové úmluvě o kontrole tabáku (FCTC) a souvisejících protokolech. Toto zmocnění bylo Radou pozměněno dne 21. dubna 2001 a v souvislosti s Protokolem o odstranění nezákonného obchodu s tabákovými výrobky (dále jen „protokol“) dne 20. prosince 2007. Jednání vedla Komise v souladu se směrnicemi pro jednání přijatými Radou a jednání byla úspěšně dokončena přijetím protokolu na páté Konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku dne 12. listopadu 2012 v Soulu v Korejské republice.

(2) Uzavření Rámcové úmluvy o kontrole tabáku bylo jménem Společenství schváleno rozhodnutím Rady 2004/513/ES ze dne 2. července 2004 o uzavření Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku[10], což je podmínkou k tomu, aby se Evropská unie stala smluvní stranou protokolu.

(3) Protokol představuje důležitý příspěvek k mezinárodnímu úsilí o odstranění všech forem nezákonného obchodu s tabákovými výrobky, což je nezbytnou složkou kontroly tabáku.

(4) [V souladu s články 1, 2, 3 a 4 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Spojené království své přání účastnit se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.] NEBO [Aniž je dotčen článek 4 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, se Spojené království neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.]

[10] Úř. věst. L 312, 15.6.2004, s. 8.

(5) [V souladu s články 1, 2, 3 a 4 Protokolu (č. 21) o postavení Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Irsko své přání účastnit se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.] NEBO [Aniž je dotčen článek 4 Protokolu (č. 21) o postavení Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, se Irsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.]

(6) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

(7) Pokud jde o ustanovení protokolu, která spadají do oblasti působnosti hlavy V části III Smlouvy o fungování Evropské unie, protokol by měl být podepsán jménem Evropské unie.

(8) Pokud jde o ustanovení protokolu, která nespadají do oblasti působnosti hlavy V části III Smlouvy o fungování Evropské unie, protokol by měl být jménem Evropské unie podepsán na základě samostatného rozhodnutí Rady,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Schvaluje se podpis Protokolu o odstranění nezákonného obchodu s tabákovými výrobky připojeného k Rámcové úmluvě Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku jménem Evropské unie, a to s výhradou jeho uzavření.

Znění protokolu, který se má podepsat, se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí se použije v rozsahu, v němž ustanovení protokolu spadají do oblasti působnosti hlavy V části III Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 3

S výhradou uzavření protokolu vystaví generální sekretariát Rady plnou moc k podpisu protokolu osobě určené vyjednavačem protokolu.

Článek 4

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda

Příloha

PROTOKOL O ODSTRANĚNÍ NEZÁKONNÉHO OBCHODU S TABÁKOVÝMI VÝROBKY

Preambule

Smluvní strany tohoto protokolu,

berouce v úvahu, že dne 21. května 2003 přijalo padesáté šesté Světové zdravotnické shromáždění na základě konsenzu Rámcovou úmluvu WHO o kontrole tabáku a tato úmluva vstoupila v platnost dne 27. února 2005;

uznávajíce, že Rámcová úmluva WHO o kontrole tabáku je jednou z nejrychleji ratifikovaných smluv Organizace spojených národů a základním nástrojem pro dosažení cílů Světové zdravotnické organizace;

připomínajíce preambuli Ústavy Světové zdravotnické organizace, která uvádí, že požívání nejvyšší dosažitelné úrovně zdraví je jedním ze základních práv každého člověka bez rozdílu rasy, náboženství, politické příslušnosti a hospodářských nebo sociálních podmínek;

odhodlány rovněž přiznat prioritu svému právu chránit veřejné zdraví;

hluboce znepokojeny tím, že nezákonný obchod s tabákovými výrobky přispívá k šíření tabákové epidemie, která představuje celosvětový problém se závažnými důsledky pro veřejné zdraví, což vyžaduje účinné, vhodné a komplexní domácí a mezinárodní reakce;

dále uznávajíce, že nezákonný obchod s tabákovými výrobky oslabuje cenová a daňová opatření, která mají posílit kontrolu tabáku, a tudíž zvyšuje přístupnost a cenovou dostupnost tabákových výrobků;

vážně znepokojeny nepříznivými dopady přístupnějších a cenově dostupnějších nezákonně obchodovaných tabákových výrobků na veřejné zdraví a dobré životní podmínky, zejména u mladých lidí, lidí chudých a u jiných zranitelných skupin;

vážně znepokojeny neúměrnými hospodářskými a sociálním dopady nezákonného obchodu s tabákovými výrobky na rozvojové země a země s tranzitivní ekonomikou;

vědomy si potřeby rozvíjet vědeckou, technickou a institucionální kapacitu umožňující plánovat a provádět odpovídající vnitrostátní, regionální a mezinárodní opatření pro odstranění všech forem nezákonného obchodu s tabákovými výrobky;

uznávajíce, že přístup ke zdrojům a relevantním technologiím je velice důležitý z hlediska posílení schopnosti smluvních stran odstranit všechny formy nezákonného obchodu s tabákovými výrobky, a to zejména v rozvojových zemích a zemích s tranzitivní ekonomikou;

uznávajíce zároveň, že ačkoli jsou svobodná pásma zřizována, aby usnadnila legální obchod, jsou používána také k usnadnění globalizace nezákonného obchodu s tabákovými výrobky, a to jak v souvislosti s nezákonným tranzitem pašovaných výrobků, tak s výrobou nedovolených tabákových výrobků;

uznávajíce rovněž, že nezákonný obchod s tabákovými výrobky oslabuje ekonomiky smluvních stran a má nepříznivý vliv na jejich stabilitu a bezpečnost;

vědomy si také toho, že nezákonný obchod s tabákovými výrobky vytváří finanční zisky, které se používají k financování mezinárodní trestné činnosti, která je v rozporu s vládními cíli;

uznávajíce, že nezákonný obchod s tabákovými výrobky ohrožuje cíle týkající se zdraví, klade dodatečnou zátěž na zdravotnictví a způsobuje ekonomikám smluvních stran ztráty příjmů;

majíce na paměti čl. 5 odst. 3 Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku, v němž smluvní strany souhlasí, že při vytváření a realizaci svých politik v oblasti veřejného zdraví týkajících se kontroly tabáku budou postupovat takovým způsobem, aby v souladu s vnitrostátními právními předpisy ochránily tyto politiky před komerčními a ostatními oprávněnými zájmy tabákového průmyslu;

zdůrazňujíce potřebu ostražitosti vůči veškerým snahám tabákového průmyslu narušit či ohrožovat strategie boje proti nezákonnému obchodu s tabákovými výrobky a potřebu zajištění informovanosti o činnostech tabákového průmyslu, které mají negativní dopad na strategie boje proti nezákonnému obchodu s tabákovými výrobky;

vědomy si ustanovení čl. 6 odst. 2 Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku, které smluvní strany vybízí, aby zakázaly nebo omezily, podle potřeby, prodej a/nebo dovoz tabákových výrobků nepodléhajících zdanění či clu ze strany mezinárodních cestujících;

uznávajíce dále, že tabák a tabákové výrobky se ve fázi mezinárodního tranzitu či překládky stávají předmětem nezákonného obchodu;

berouce ohled na to, že účinná akce pro prevenci a odstranění nezákonného obchodu s tabákovými výrobky vyžaduje ucelený mezinárodní přístup ke všem stránkám nezákonného obchodu, a to ve vhodných případech včetně nezákonného obchodu s tabákem, tabákovými výrobky a výrobním zařízením, a těsnou spolupráci v souvislosti s těmito aspekty;

připomínajíce a zdůrazňujíce význam ostatních relevantních mezinárodních dohod, např. Úmluvy Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, Úmluvy Organizace spojených národů proti korupci a Úmluvy Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami, a skutečnost, že strany těchto úmluv jsou povinny ve vhodných případech uplatňovat náležitá ustanovení uvedených úmluv na nezákonný obchod s tabákem, tabákovými výrobky a výrobním zařízením, a *povzbuzujíce* smluvní strany, které se dosud nestaly smluvními stranami uvedených dohod, aby tento krok zvážily;

uznávajíce potřebu vytvořit posílenou spolupráci mezi sekretariátem Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku a Úřadem OSN pro drogy a kriminalitu, Světovou celní organizací a případně i dalšími subjekty;

připomínajíce článek 15 Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku, v němž smluvní strany mimo jiné uznávají, že odstranění všech forem nezákonného obchodu s tabákovými výrobky, včetně pašování a nezákonné výroby, je nezbytnou složkou kontroly tabáku;

berouce v úvahu, že tento protokol nemá řešit otázky týkající se práv duševního vlastnictví; a

přesvědčeny, že doplnění Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku uceleným protokolem poskytne výkonný, účinný prostředek k boji proti nezákonnému obchodu s tabákovými výrobky a jeho závažným důsledkům,

se dohodly takto:

ČÁST I: ÚVOD

Článek 1

Použití pojmů

1 „Zprostředkováním“ se rozumí zastupování jiných osob při sjednávání smluv, nákupu či prodeje za poplatek či provizi.

2. „Cigaretou“ se rozumí rulička řezaného tabáku ke kouření zabalená do cigaretového papíru. Z tohoto pojmu jsou vyloučeny regionální výrobky, např. bidis, ang hoon nebo jiné obdobné výrobky, které mohou být zabaleny do papíru nebo listů. Pro účely článku 8 zahrnuje pojem „cigareta“ také jemně řezaný tabák k ručnímu balení cigaret.

3. „Konfiskací“, která případně zahrnuje propadnutí, se rozumí trvalé odnětí majetku příkazem soudu či jiného příslušného orgánu.

4. „Sledovanou dodávkou“ se rozumí metoda spočívající v tom, že je nezákonným či podezřelým zásilkám umožněno opustit území jednoho či více států, přes toto území projet nebo na ně vstoupit, a to s vědomím a pod dohledem příslušných orgánů těchto států za účelem vyšetřování trestného činu a určení totožnosti osob, které se na spáchání trestného činu podílejí.

5. „Svobodným pásmem“ se rozumí území smluvní strany, v němž se veškeré zboží zpravidla považuje, pokud jde o dovozní cla a daně, za zboží mimo celní území.

6. „Nezákonným obchodem“ se rozumí jakékoli praktiky či jednání zakázané právními předpisy, které se týkají výroby, přepravy, převzetí, držení, distribuce, prodeje nebo koupě, včetně jakýchkoli praktik nebo jednání se záměrem usnadnit takovou činnost.

7. „Licencí“ se rozumí povolení vydané příslušným orgánem poté, co mu byla předložena potřebná žádost nebo jiná dokumentace.

8. a) „Výrobním zařízením“ se rozumí strojní zařízení, které je navrženo nebo uzpůsobeno tak, aby bylo používáno výhradně pro výrobu tabákových výrobků, a tvoří nedílnou součást výrobního procesu[11].

b) „Jakoukoli částí takového zařízení“ se v souvislosti s výrobním zařízením rozumí každá identifikovatelná část, která se používá výlučně ve výrobním zařízení sloužícím k výrobě tabákových výrobků.

9. „Smluvní stranou“ se rozumí smluvní strana tohoto protokolu, pokud ze souvislostí nevyplývá, že je tomu jinak.

10. „Osobními údaji“ se rozumějí veškeré informace o identifikované či identifikovatelné fyzické osobě.

11. „Regionální organizací pro hospodářskou integraci“ se rozumí organizace, která je tvořena několika svrchovanými státy a na niž tyto členské státy přenesly své pravomoci v řadě oblastí, včetně oprávnění za své členské státy v těchto oblastech závazně rozhodovat[12].

12. „Dodavatelský řetězec“ zahrnuje výrobu tabákových výrobků a výrobního zařízení i dovoz a vývoz tabákových výrobků a výrobního zařízení a může být případně rozšířen o jednu či více z následujících činností, pokud se tak smluvní strana rozhodne:

---

[11] Pro tento účel mohou smluvní strany případně uvést odkaz na harmonizovaný systém popisu a číselného označování zboží Světové celní organizace.

[12] „Vnitrostátní“ nebo „domácí“ může případně odkazovat i na „regionální organizace pro hospodářskou integraci“.

a) maloobchod s tabákovými výrobky;

b) pěstování tabáku, výjimkou jsou tradiční malí pěstitelé, zemědělci a producenti;

c) přeprava komerčních množství tabákových výrobků nebo výrobního zařízení; a

d) velkoobchod s tabákem, tabákovými výrobky nebo výrobním zařízením, zprostředkování, skladování či distribuce tabáku a tabákových výrobků nebo výrobního zařízení.

13. „Tabákovými výrobky“ se rozumějí výrobky zcela nebo částečně vytvořené z listů tabáku jako suroviny, které jsou vyrobeny pro účely kouření, sání, žvýkání nebo šňupání.

14. „Monitorováním“ se rozumí systematické sledování a zpětné určení trasy či pohybu zboží v dodavatelském řetězci, jak stanoví článek 8, které provádějí příslušné orgány či jiná osoba jednající jejich jménem.

Článek 2

Vztah mezi tímto protokolem a jinými dohodami a právními nástroji

1. Ustanovení Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku, která se vztahují na její protokoly, se vztahují i na tento protokol.

2. Strany, které uzavřely typy dohod uvedených v článku 2 Rámcové dohody WHO o kontrole tabáku, informují o těchto dohodách prostřednictvím sekretariátu Úmluvy zasedání smluvních stran.

3. Nic v tomto protokolu nemá mít vliv na práva a závazky jakékoli ze smluvních stran vyplývající z jiné mezinárodní úmluvy, smlouvy či mezinárodní dohody, které pro tuto stranu platí, jež považuje za vhodnější pro odstranění nezákonného obchodu s tabákovými výrobky.

4. Nic v tomto protokolu nemá mít vliv na jiná práva, závazky a povinnosti smluvních stran podle mezinárodního práva včetně Úmluvy Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu.

Článek 3

Cíl

Cílem tohoto protokolu je odstranit všechny formy nezákonného obchodu s tabákovými výrobky, a to v souladu s podmínkami článku 15 Rámcové dohody WHO o kontrole tabáku.

ČÁST II: OBECNÉ ZÁVAZKY

Článek 4

Obecné závazky

1. Kromě ustanovení článku 5 Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku smluvní strany:

a) přijmou a provedou účinná opatření ke kontrole či regulaci dodavatelského řetězce se zbožím, na které se vztahuje tento protokol, aby zabránily nezákonnému obchodu

s tímto zbožím, odradily od něj, odhalily jej, vyšetřily a stíhaly, a za tímto účelem spolu navzájem spolupracují;

b) přijmou všechna nezbytná opatření v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, aby zvýšily účinnost svých příslušných orgánů a služeb včetně celních a policejních orgánů, které jsou odpovědné za prevenci všech forem nezákonného obchodu se zbožím, na které se vztahuje tento protokol, za odrazování od takového obchodu, jeho odhalování, vyšetřování, stíhání a odstranění;

c) přijmou účinná opatření k usnadnění či získání technické pomoci a finanční podpory, budování kapacity a mezinárodní spolupráci, aby dosáhly cílů tohoto protokolu a zaručily, že příslušné orgány mají k dispozici informace, jež mají být na základě tohoto protokolu vyměněny, a zaručily výměnu těchto informací s příslušnými orgány;

d) úzce navzájem spolupracují v souladu se svými příslušnými vnitrostátními právními a správními systémy, aby zvýšily účinnost vnitrostátních opatření k vynucování práva v boji proti protiprávnímu jednání včetně trestných činů stanovených v souladu s článkem 14 tohoto protokolu;

e) podle potřeby spolupracují a komunikují s patřičnými regionálními a mezinárodními mezivládními organizacemi v rámci bezpečné[13] výměny informací, na které se vztahuje tento protokol, aby podpořily účinné provádění tohoto protokolu; a

f) v rámci možností a zdrojů, které mají k dispozici, spolupracují, aby získaly finanční zdroje pro účinné provádění tohoto protokolu, a to prostřednictvím dvoustranných a vícestranných mechanismů financování.

2. Při plnění závazků podle tohoto protokolu smluvní strany zaručí nejvyšší možnou transparentnost při veškerých možných interakcích s tabákovým průmyslem.

Článek 5

Ochrana osobních údajů

Při provádění tohoto protokolu smluvní strany v souladu s vnitrostátními právními předpisy chrání osobní údaje osob bez ohledu na jejich státní příslušnost či místo pobytu, a to s přihlédnutím k mezinárodním normám v oblasti ochrany osobních údajů.

ČÁST III: KONTROLA DODAVATELSKÉHO ŘETĚZCE

Článek 6

Licence, rovnocenné povolení nebo kontrolní systém

1. Aby bylo dosaženo cílů Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku a byl odstraněn nezákonný obchod s tabákovými výrobky a výrobním zařízením, každá ze smluvních stran

[13] Bezpečná výměna informací mezi smluvními stranami je odolná vůči zachycení a ovlivňování (falšování). Jinými slovy, informace, které si dvě strany vyměňují, nemůže číst ani měnit žádná třetí strana.

zakáže, aby fyzické či právnické osoby provozovaly kteroukoli z následujících činností, pokud jim k tomu příslušný orgán v souladu s vnitrostátními právními předpisy neudělil licenci nebo rovnocenné povolení (dále jen „licence“) nebo nezavedl kontrolní systém:

a) výroba tabákových výrobků a výrobního zařízení; a

b) dovoz a vývoz tabákových výrobků a výrobního zařízení.

2. V rozsahu, který považuje za odpovídající, a v případě, že následující činnosti nejsou zakázány vnitrostátními právními předpisy, se každá smluvní strana snaží udělit licenci jakékoli fyzické či právnické osobě, která se zabývá:

a) maloobchodem s tabákovými výrobky;

b) pěstováním tabáku, výjimkou jsou tradiční malí pěstitelé, zemědělci a producenti;

c) přepravou komerčních množství tabákových výrobků nebo výrobního zařízení; a

d) velkoobchodem s tabákem, tabákovými výrobky nebo výrobním zařízením, zprostředkováním, skladováním či distribucí tabáku a tabákových výrobků nebo výrobního zařízení.

3. S cílem zajistit účinný systém udělování licencí každá ze smluvních stran:

a) zřídí či jmenuje příslušný orgán nebo orgány, aby vydávaly, obnovovaly, pozastavovaly, odebíraly a/nebo rušily licence v souladu s ustanoveními tohoto protokolu a svými vnitrostátními právními předpisy za účelem provádění činností uvedených v odstavci 1;

b) vyžaduje, aby každá žádost o licenci obsahovala všechny požadované informace o žadateli, které budou případně zahrnovat:

i) je-li žadatel fyzická osoba, informace o jeho totožnosti včetně celého jména, obchodního názvu, obchodního registračního čísla (pokud existuje), použitelných daňových identifikačních čísel (pokud existují) a jakýchkoli jiných informací umožňujících určit totožnost;

ii) je-li žadatel právnická osoba, informace o jeho totožnosti včetně celého oficiálního názvu, obchodního názvu, obchodního registračního čísla, data a místa založení, adresy sídla a hlavního místa podnikání, použitelných daňových identifikačních čísel, kopií stanov nebo rovnocenných dokumentů, informací o firemních pobočkách, jmen jejích ředitelů a určených právních zástupců a jakýchkoli jiných informací umožňujících určit totožnost;

iii) přesnou polohu výrobní jednotky (jednotek), skladu a výrobní kapacitu podniku provozovaného žadatelem;

iv) podrobné údaje o tabákových výrobcích a výrobním zařízení, na které se žádost vztahuje, např. popis výrobku, název, zapsanou obchodní známku, pokud existuje, vnější úpravu, značku, model nebo výrobce a sériové číslo výrobního zařízení;

v) popis místa, v němž bude výrobní zařízení instalováno a používáno;

vi) doklady nebo prohlášení týkající se záznamů v rejstříku trestů;

vii) úplnou identifikaci bankovních účtů, které mají být použity při příslušných transakcích, a další důležité platební údaje; a

viii) popis zamýšleného použití a plánovaného trhu, na němž mají být tabákové výrobky prodávány, přičemž je věnována zvláštní pozornost tomu, aby se zaručilo, že je výroba či nabídka tabákových výrobků úměrná rozumně předpokládané poptávce;

c) ve vhodných případech monitoruje a shromažďuje licenční poplatky, které lze vybírat, a zváží jejich použití k účinné správě a vynucování systému udělování licencí nebo k ochraně veřejného zdraví či jiné související činnosti v souladu s vnitrostátními právními předpisy;

d) přijme odpovídající opatření, aby předešla neoprávněným či podvodným postupům při provozování systému udělování licencí, takové postupy odhalila a vyšetřila;

e) ve vhodných případech přijme opatření, např. pravidelný přezkum, obnovování licencí, jejich inspekci či audit;

f) ve vhodných případech určí časový rámec pro vypršení platnosti licencí a následné opětovné podání potřebných žádostí nebo aktualizaci informací v žádostech;

g) uloží všem fyzickým nebo právnickým osobám, jimž byla udělena licence, povinnost předem informovat příslušný orgán o změně místa podnikání nebo o významné změně informací týkajících se činností, na něž se vztahuje licence;

h) uloží všem fyzickým nebo právnickým osobám, jimž byla udělena licence, povinnost informovat příslušný orgán o nabytí či vyřazení výrobního zařízení, aby mohl tento orgán přijmout odpovídající kroky; a

i) zaručí, že likvidace takového výrobního zařízení nebo jeho části probíhá pod dozorem příslušného orgánu.

4. Každá strana zaručí, že nedojde k přidělení a/nebo převedení licence, aniž by navržený držitel licence obdržel příslušné informace obsažené v odstavci 3 a aniž by to předem schválil příslušný orgán.

5. Pět let po vstupu tohoto protokolu v platnost zasedání smluvních stran na následující schůzi zaručí, že je proveden výzkum opírající se o důkazy, aby se strany přesvědčily, zda existují důležité vstupy, které mají zásadní význam pro výrobu tabákových výrobků, zda je lze identifikovat a podrobit účinnému kontrolnímu mechanismu. Na základě tohoto výzkumu zasedání smluvních stran zváží odpovídající akci.

Článek 7

Náležitá péče

1. Každá ze smluvních stran v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a cíli Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku vyžaduje, aby všechny fyzické a právnické osoby zapojené do dodavatelského řetězce s tabákem, tabákovými výrobky a výrobním zařízením:

a) před zahájením a v průběhu obchodního vztahu postupovaly s náležitou péčí;

b) monitorovaly prodej zákazníkům, aby zaručily, že jsou množství úměrná poptávce po takovýchto výrobcích na trhu, kde mají být prodány nebo použity; a

c) poskytovaly příslušným orgánům veškeré důkazy v případě, že zákazník provozuje činnosti, které jsou v rozporu s jeho závazky podle tohoto protokolu.

2. Náležitá péče podle odstavce 1 v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvní strany a cíli Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku případně zahrnuje mimo jiné požadavky na identifikaci zákazníka, např. pokud jde o získání a aktualizaci těchto informací:

a) informací umožňujících stanovit, že fyzická nebo právnická osoba vlastní licenci v souladu s článkem 6;

b) je-li zákazník fyzická osoba, informací o její totožnosti včetně celého jména, obchodního názvu, obchodního registračního čísla (pokud existuje), daňových identifikačních čísel (pokud existují) a ověření jeho oficiální identifikace;

c) je-li zákazník právnická osoba, informací o její totožnosti včetně celého oficiálního názvu, obchodního názvu, obchodního registračního čísla, data a místa založení, adresy sídla a hlavního místa podnikání, použitelných daňových identifikačních čísel, kopií stanov nebo rovnocenných dokumentů, informací o firemních pobočkách, jmen jejích ředitelů a určených právních zástupců a ověření její oficiální identifikace;

d) popisu zamýšleného použití a trhu, na němž mají být tabák, tabákové výrobky nebo výrobní zařízení prodány; a

e) popisu místa, v němž bude výrobní zařízení instalováno a používáno.

3. Náležitá péče podle odstavce 1 může zahrnovat požadavky na identifikaci zákazníka, např. pokud jde o získání a aktualizaci informací týkajících se:

a) dokumentace nebo prohlášení týkajících se záznamů v rejstříku trestů; a

b) identifikace bankovních účtů, které mají být použity při transakcích.

4. Na základě informací poskytnutých podle odst. 1 písm. c) přijme každá ze smluvních stran všechna nezbytná opatření, aby zaručila plnění závazků vyplývajících z tohoto protokolu, což může zahrnovat také požadavek, aby byl zákazník v jurisdikci smluvní strany podle definice vnitrostátního práva označen jako zablokovaný zákazník.

Článek 8

Monitorovací režim

1. Pro účely dalšího zabezpečení dodavatelského řetězce a s cílem pomoci při vyšetřování nezákonného obchodu s tabákovými výrobky smluvní strany souhlasí s tím, že do pěti let od vstupu tohoto protokolu v platnost zřídí globální monitorovací režim, který bude tvořen vnitrostátními a/nebo regionálními systémy monitorování a globálním kontaktním místem pro sdílení informací, které se bude nacházet v sekretariátu Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku a bude přístupné všem smluvním stranám, což jim umožní předkládat dotazy a získat náležité informace.

2. Každá ze smluvních stran zřídí v souladu s tímto článkem systém monitorování řízený touto stranou pro veškeré tabákové výrobky, které jsou vyráběny na jejím území nebo na její území dováženy, a to s ohledem na její vlastní vnitrostátní či regionální specifické potřeby a dostupné osvědčené postupy.

3. Aby bylo možné provádět účinné monitorování, každá ze smluvních stran bude vyžadovat, aby byla na všech jednotlivých krabičkách a baleních a na vnějších obalech cigaret nejpozději do pěti let a na jednotlivých krabičkách a baleních a na vnějších obalech ostatních tabákových výrobků nejpozději do deseti let od okamžiku, kdy tento protokol vstoupil pro danou stranu v platnost, připevněna jedinečná, bezpečná a neodstranitelná identifikační označení (dále jen jedinečná identifikační označení), např. kódy nebo kolky, nebo aby taková označení tvořila součást všech takovýchto jednotlivých krabiček, balení a vnějších obalů.

4.1 Pro účely odstavce 3 bude každá ze smluvních stran jako součást globálního monitorovacího režimu vyžadovat, aby byly buď přímo, nebo prostřednictvím odkazu k dispozici následující informace, které stranám pomohou určit původ tabákových výrobků, popřípadě místo odklonění, a sledovat a kontrolovat pohyb tabákových výrobků a jejich právní status:

a) datum a místo výroby;

b) výrobní zařízení;

c) stroj použitý k výrobě tabákových výrobků; d) výrobní směna nebo čas výroby;

e) jméno, faktura, číslo objednávky a platební záznamy prvního zákazníka, který není spřízněn s výrobcem;

f) zamýšlený trh pro maloobchodní prodej; g) popis výrobku;

h) informace o skladování a přepravě;

i) totožnost všech následných známých kupujících; a

j) plánovaná trasa zásilky, datum odeslání, místo určení zásilky, místo odeslání a adresát.

4.2 Informace uvedené v písmenech a), b), g) a, jsou-li k dispozici, v písmenu f) tvoří součást jedinečných identifikačních označení.

4.3 Nejsou-li informace uvedené v písmenu f) v době označení k dispozici, smluvní strany vyžadují, aby tyto informace byly začleněny v souladu s čl. 15 odst. 2 písm. a) Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku.

5. Každá smluvní strana ve lhůtách stanovených v tomto článku vyžaduje, aby byly při výrobě nebo při prvním odeslání výrobcem nebo při dovozu na území této strany zaznamenány informace vymezené v odstavci 4.

6. Každá smluvní strana zaručí, že informace zaznamenané podle odstavce 5 jsou dané straně k dispozici prostřednictvím internetového odkazu s jedinečným identifikačním označením požadovaným podle odstavců 3 a 4.

7. Každá smluvní strana zaručí, že informace zaznamenané v souladu s odstavcem 5, jakož i jedinečná identifikační označení, díky nimž jsou tyto informace přístupné v souladu s odstavcem 6, jsou uvedeny ve formátu stanoveném nebo povoleném touto stranou a jejími příslušnými orgány.

8. Každá smluvní strana zaručí, že informace zaznamenané podle odstavce 5 jsou na žádost v souladu s odstavcem 9 přístupné globálnímu kontaktnímu místu pro sdílení informací, a to prostřednictvím standardního elektronického zabezpečeného rozhraní s jejím vnitrostátním a/nebo regionálním centrálním místem. Globální kontaktní místo pro sdílení informací sestaví seznam příslušných orgánů smluvních stran a poskytne tento seznam všem smluvním stranám k dispozici.

9. Každá smluvní strana nebo příslušný orgán:

a) má včas přístup k informacím vymezeným v odstavci 4, a to na základě dotazu předloženého globálnímu kontaktnímu místu pro sdílení informací;

b) požádá o takové informace pouze v případě, že je to nezbytné pro odhalení či vyšetření nezákonného obchodu s tabákovými výrobky;

c) nezadržuje bezdůvodně informace;

d) odpoví na žádosti o informace v souvislosti s odstavcem 4 v souladu se svými vnitrostátními předpisy; a

e) chrání veškeré vyměňované informace a považuje je na základě vzájemné dohody za důvěrné.

10. Každá ze smluvních stran vyžaduje další rozvoj a rozšíření oblasti působnosti použitelného systému monitorování až do okamžiku, kdy jsou uhrazeny všechny poplatky a náležité daně a případně splněny všechny ostatní závazky v okamžiku výroby, dovozu nebo propuštění z celního řízení či kontroly spotřební daně.

11. Na základě vzájemné dohody smluvní strany spolupracují jak navzájem, tak s příslušnými mezinárodními organizacemi při sdílení a vývoji osvědčených postupů pro systémy monitorování, a to včetně:

a) usnadňování vývoje, předávání a získávání zdokonalené technologie monitorování včetně znalostí, dovedností, kapacity a odborných poznatků;

b) podpory pro programy školení a budování kapacity pro strany, které takovou potřebu dají najevo; a

c) dalšího rozvoje technologie pro označování a skenování jednotlivých krabiček a balíčků tabákových výrobků s cílem zpřístupnit informace uvedené v odstavci 4.

12. Závazky přidělené smluvní straně nejsou plněny tabákovým průmyslem ani nejsou na tento průmysl přeneseny.

13. Každá ze smluvních stran zaručí, že její příslušné orgány jsou při účasti v monitorovacím režimu ve styku s tabákovým průmyslem a se subjekty, které zastupují zájmy tabákového průmyslu, pouze v míře, která je nezbytně nutná pro provádění tohoto článku.

14. Každá ze smluvních stran může od tabákového průmyslu vyžadovat, aby nesl veškeré náklady, které souvisejí ze závazky dané strany podle tohoto článku.

Článek 9

Vedení záznamů

1. Každá ze smluvních stran ve vhodných případech vyžaduje, aby všechny fyzické

a právnické osoby zapojené do dodavatelského řetězce s tabákem, tabákovými výrobky a výrobním zařízením vedly úplné a přesné záznamy o všech relevantních transakcích. Tyto záznamy musí umožňovat úplnou identifikaci materiálů použitých při výrobě jejich tabákových výrobků.

2. Každá ze smluvních stran podle potřeby od osob, jimž byla udělena licence v souladu s článkem 6, vyžaduje, aby na základě žádosti poskytly příslušným orgánům tyto informace:

a) obecné informace o objemech trhu, tendencích a prognózách a další relevantní informace;

a

b) informace o množství tabákových výrobků a výrobního zařízení ve vlastnictví držitele licence, v jeho péči či pod jeho kontrolou, které je k datu žádosti uloženo ve skladě, daňovém skladě a celním skladě v režimu tranzitu nebo překládky nebo režimu s podmíněným osvobozením od daně.

3. Pokud jde o tabákové výrobky a výrobní zařízení prodávané či vyráběné na území smluvní strany pro vývoz nebo tabákové výrobky a výrobní zařízení, které jsou na území smluvní strany přepravovány v režimu s podmíněným osvobozením od daně v rámci tranzitu či překládky, každá ze stran bude podle potřeby vyžadovat, aby osoba, které byla udělena licence podle článku 6, na žádost příslušným orgánům v zemi odeslání poskytla v okamžiku odeslání z působnosti jejich kontroly tyto informace (elektronicky, je-li k dispozici infrastruktura):

a) datum odeslání z posledního místa fyzické kontroly výrobků;

b) podrobnosti o odeslaném výrobku (včetně značky, množství, skladu);

c) plánované trasy zásilky a místo určení;

d) totožnost fyzické či právnické osoby (osob), jimž jsou výrobky zasílány; e) způsob přepravy včetně totožnosti přepravce;

f) očekávané datum příjezdu zásilky do plánovaného místa určení; a

g) plánovaný trh maloobchodního prodeje či využití.

4. Je-li to možné, každá ze smluvních stran od maloobchodníků a pěstitelů tabáku s výjimkou tradičních pěstitelů, kteří tabák nepěstují pro komerční účely, vyžaduje, aby vedli úplné a přesné záznamy o všech relevantních transakcích, jichž se účastní, a to v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy.

5. Pro účely provádění odstavce 1 přijme každá ze smluvních stran účinná legislativní, výkonná, správní nebo jiná opatření, aby mohla vyžadovat, aby všechny záznamy byly:

a) vedeny po dobu alespoň čtyř let;

b) k dispozici příslušným orgánům; a

c) vedeny ve formátu požadovaném příslušnými orgány.

6. Každá ze smluvních stran podle potřeby a v souladu s vnitrostátními právními předpisy zřídí systém, který jí umožní sdílet s jinými smluvními stranami podrobnosti obsažené ve

všech záznamech vedených v souladu s tímto článkem.

7. Smluvní strany se snaží spolupracovat jak navzájem, tak s příslušnými mezinárodními organizacemi při postupném sdílení a vývoji zdokonalených systému pro vedení záznamů.

Článek 10

Bezpečnostní a preventivní opatření

1. Každá ze smluvních stran ve vhodných případech a v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a cíli Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku vyžaduje, aby všechny fyzické a právnické osoby, na které se vztahuje článek 6, přijaly nezbytná opatření, aby zabránily odklonu tabákových výrobků do kanálů nezákonného obchodu, a to mimo jiné včetně:

a) podávání zpráv příslušným orgánům o:

i) přeshraničním převádění hotovosti v částkách stanovených vnitrostátními právními předpisy či přeshraničních platbách v naturáliích; a

ii) všech „podezřelých transakcích“; a

b) dodávání tabákových výrobků nebo výrobního zařízení pouze v množstvích, která jsou úměrná poptávce po takovýchto výrobcích na plánovaném trhu maloobchodního prodeje nebo využití.

2. Každá ze smluvních stran ve vhodných případech a v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a cíli Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku vyžaduje, aby platby za transakce prováděné fyzickými a právnickými osobami, na které se vztahuje článek 6, byly povoleny pouze v měně a ve stejné výši, jako je částka uvedená na faktuře, a pouze legálními způsoby platby z finančních ústavů nacházejících se na území plánovaného trhu, a aby nebyly prováděny prostřednictvím žádného jiného alternativního systému úhrad.

3. Smluvní strana může vyžadovat, aby platby prováděné fyzickými nebo právnickými osobami, na které se vztahuje článek 6, za materiály použité k výrobě tabákových výrobků v její jurisdikci byly povoleny pouze v měně a ve stejné výši, jako je částka uvedená na faktuře, a pouze legálními způsoby platby z finančních ústavů nacházejících se na území plánovaného trhu, a aby nebyly prováděny prostřednictvím žádného jiného alternativního systému úhrad.

4. Každá ze smluvních stran zaručí, že jakékoli obcházení požadavků podle tohoto článku podléhá vhodným trestním, občanskoprávním nebo správním řízením a účinným, přiměřeným a odrazujícím sankcím, ve vhodných případech včetně pozastavení či odebrání licence.

Článek 11

Prodej přes internet, telekomunikace a jiné vyvíjející se technologie

1. Každá ze smluvních stran vyžaduje, aby všechny právnické a fyzické osoby podílející se v souvislosti s prodejem tabákových výrobků na jakékoliv transakci, která probíhá přes internet, pomocí telekomunikačních či jiných vyvíjejících se technologií, splnily všechny příslušné závazky, jež stanoví tento protokol.

2. Každá smluvní strana zváží, zda maloobchodní prodej tabákových výrobků přes internet, pomocí telekomunikačních či jiných vyvíjejících se technologií nezakáže.

Článek 12

Svobodná pásma a mezinárodní tranzit

1. Do tří let od okamžiku, kdy tento protokol vstoupí pro určitou smluvní stranu v platnost, provede tato strana účinné kontroly veškeré výroby a transakcí tabáku a tabákových výrobků ve svobodných pásmech, přičemž použije všechna náležitá opatření stanovená tímto protokolem.

2. Kromě toho je zakázáno směšovat tabákové výrobky s jinými výrobky v jediném kontejneru nebo jakékoli jiné obdobné přepravní jednotce v okamžiku výstupu ze svobodného pásma.

3. Každá smluvní strana v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy přijme a uplatňuje kontrolní a ověřovací opatření týkající se mezinárodního tranzitu a překládky tabákových výrobků a výrobního zařízení na jejím území, a to v souladu s ustanoveními tohoto protokolu, aby zabránila nezákonnému obchodu s těmito výrobky.

Článek 13

Bezcelní prodej

1. Každá smluvní strana provádí účinná opatření, aby bezcelní prodej podrobila všem příslušným ustanovením tohoto protokolu, přičemž zohlední článek 6 Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku.

2. Nejpozději do pěti let po vstupu tohoto protokolu v platnost zaručí zasedání smluvních stran na svém následujícím setkání, že bude proveden výzkum opírající se o důkazy s cílem určit rozsah nezákonného obchodu s tabákovými výrobky v souvislosti s bezcelním prodejem těchto výrobků. Na základě tohoto výzkumu zasedání smluvních stran zváží další vhodné kroky.

ČÁST IV: PORUŠOVÁNÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Článek 14

Protiprávní jednání včetně trestných činů

1. Každá smluvní strana v souladu se základními zásadami svých vnitrostátních právních předpisů přijme legislativní a jiná opatření, která mohou být nutná k tomu, aby všechny následující případy jednání byly podle jejího vnitrostátního práva označeny za protiprávní jednání:

a) výroba tabáku, tabákových výrobků nebo výrobního zařízení, velkoobchod s nimi, jejich zprostředkování, prodej, přeprava, distribuce, skladování, odesílání, dovoz nebo vývoz v rozporu s ustanoveními tohoto protokolu;

b) i) výroba tabáku, tabákových výrobků nebo výrobního zařízení, velkoobchod s nimi, jejich zprostředkování, prodej, přeprava, distribuce, skladování, odesílání, dovoz nebo vývoz bez uhrazení platných cel, daní či jiných poplatků nebo bez příslušných daňových kolků, jedinečných identifikačních označení či jiných požadovaných označení nebo štítků;

ii) jakékoli jiné případy pašování či pokusu o pašování tabáku, tabákových výrobků nebo výrobního zařízení, na které se nevztahuje písm. b) bod i);

c) i) jakékoli jiné formy nezákonné výroby tabáku, tabákových výrobků nebo výrobního zařízení nebo balení tabáku s padělanými daňovými kolky, jedinečnými identifikačními označeními nebo jinými požadovanými označeními či štítky;

ii) velkoobchod s nezákonně vyrobeným tabákem, nezákonnými tabákovými výrobky, výrobky s padělanými kolky a/nebo jinými požadovanými označeními či štítky nebo nezákonným výrobním zařízením, jejich zprostředkování, prodej, přeprava, distribuce, skladování, odesílání, dovoz nebo vývoz;

d) směšování tabákových výrobků s jinými výrobky během postupu v dodavatelském řetězci pro účely zatajení tabákových výrobků či jejich vydávání za jiné výrobky;

e) směšování tabákových výrobků s jinými výrobky v rozporu s čl. 12 odst. 2 tohoto protokolu;

f) používání způsobů prodeje tabákových výrobků přes internet, pomocí telekomunikačních či jiných vyvíjejících se technologií v rozporu s tímto protokolem;

g) případy, kdy osoba, jíž byla udělena licence v souladu s článkem 6, získá tabák, tabákové výrobky nebo výrobní zařízení od osoby, která by měla být držitelem licence v souladu s článkem 6, držitelem této licence však není;

h) případy, kdy je úředníkovi veřejné správy nebo oprávněnému úředníkovi bráněno ve výkonu povinností v souvislosti s prevencí nezákonného obchodu s tabákem, tabákovými výrobky nebo výrobním zařízením, odrazováním od takového obchodu, jeho odhalováním, vyšetřováním nebo odstraněním;

i) i) případy, kdy je úředníkovi veřejné správy nebo pověřenému úředníkovi při výkonu povinností v souvislosti s prevencí nezákonného obchodu s tabákem, tabákovými výrobky nebo výrobním zařízením, odrazováním od takového obchodu, jeho odhalováním, vyšetřováním nebo odstraněním poskytnuto důležité prohlášení, které je nepravdivé, zavádějící nebo neúplné nebo neobsahuje požadované informace, není-li to v rozporu s právem na ochranu před vypovídáním či jednáním ve vlastní neprospěch;

ii) případy, kdy je na úředních formulářích učiněno zavádějící prohlášení o popisu, množství nebo hodnotě tabáku, tabákových výrobků nebo výrobního zařízení nebo o jiných informacích stanovených v protokolu, a to s cílem:

a) vyhnout se platbě příslušných cel, daní či jiných poplatků nebo

b) ovlivnit kontrolní opatření pro prevenci nezákonného obchodu s tabákem, tabákovými výrobky nebo výrobním zařízením, odrazování od takového obchodu, jeho odhalování, vyšetřování nebo odstranění;

iii) případy, kdy nejsou vypracovány či vedeny záznamy, na něž se vztahuje tento protokol, nebo jsou vedeny záznamy nepravdivé; a

j) praní výnosů z protiprávního jednání označeného jako trestný čin podle odstavce 2.

2. Každá smluvní strana v souladu se základními zásadami svých vnitrostátních právních předpisů určí, jaké protiprávní jednání vymezené v odstavci 1 nebo jiné jednání v souvislosti s nezákonným obchodem s tabákem, tabákovými výrobky a výrobním zařízením v rozporu s ustanoveními tohoto protokolu představuje trestný čin, a přijme legislativní a jiná opatření nutná k tomu, aby takové určení uvedla v platnost.

3. Každá smluvní strana oznámí sekretariátu tohoto protokolu, jaké protiprávní jednání vymezené v odstavcích 1 a 2 označila za trestný čin v souladu s odstavcem 2, a poskytne sekretariátu kopie nebo popis svých právních předpisů, na jejichž základě uvedla odstavec 2 v platnost, a všechny následné změny těchto právních předpisů.

4. Za účelem posílení mezinárodní spolupráce v boji proti trestným činům, které souvisejí s nezákonným obchodem s tabákem, tabákovými výrobky a výrobním zařízením, se smluvní strany vybízejí, aby přezkoumaly své vnitrostátní právní předpisy týkající se praní peněz, vzájemné právní pomoci a vydávání, a to s ohledem na příslušné mezinárodní úmluvy, jichž jsou smluvními stranami, s cílem zaručit, že uvedené předpisy zajišťují účinné vynucování ustanovení tohoto protokolu.

Článek 15

Odpovědnost právnických osob

1. Každá smluvní strana přijme v souladu se svými právními zásadami nezbytná opatření, aby stanovila odpovědnost právnických osob za protiprávní jednání včetně trestných činů stanovených v souladu s článkem 14 tohoto protokolu.

2. V souladu s právními zásadami každé smluvní strany může být odpovědnost právnických osob trestní, občanskoprávní nebo správní.

3. Touto odpovědností není dotčena odpovědnost fyzických osob, které se podílely na protiprávním jednání nebo spáchaly trestné činy stanovené v souladu s vnitrostátními právními předpisy a článkem 14 tohoto protokolu.

Článek 16

Stíhání a sankce

1. Každá ze smluvních stran přijme v souladu se svými vnitrostátními předpisy případná nezbytná opatření, aby zaručila, že fyzickým a právnickým osobám, které nesou odpovědnost za protiprávní jednání včetně trestných činů stanovených v souladu s článkem 14, jsou uloženy účinné, přiměřené a odrazující trestní sankce či sankce jiné povahy včetně sankcí peněžních.

2. Každá smluvní strana se snaží zaručit, že diskreční pravomoc v souladu s jejími vnitrostátními právními předpisy týkajícími se stíhání osob za protiprávní jednání včetně trestných činů stanovených v souladu s článkem 14 je vykonávána s cílem co nejvíce zvýšit účinnost opatření k vynucování práva v souvislosti s takovým protiprávním jednáním včetně trestných činů, přičemž se náležitě zohlední potřeba odrazovat od páchání takového protiprávního jednání včetně trestných činů.

3. Nic v tomto protokolu se nedotýká zásady, že popis protiprávního jednání včetně trestných činů stanovených v souladu s tímto protokolem a použitelných způsobů právní ochrany nebo jiných právních zásad, jimiž se kontroluje zákonnost jednání, je vyhrazen vnitrostátním

právním předpisům dané smluvní strany a že takové protiprávní jednání včetně trestných činů je stíháno a postihováno v souladu s těmito právními předpisy.

Článek 17

Konfiskační platby

Smluvní strany by měly v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy zvážit, zda přijmou případná legislativní a jiná opatření nezbytná k tomu, aby příslušné orgány oprávnily k tomu, aby od producenta, výrobce, distributora, dovozce nebo vývozce zabaveného tabáku, tabákových výrobků a/nebo výrobního zařízení vybíraly částky úměrné ušlým daním a clům.

Článek 18

Likvidace nebo zničení

Všechen zabavený tabák, tabákové výrobky a výrobní zařízení se zničí metodou, která je v co největší míře šetrná k životnímu prostředí, nebo se zlikviduje v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Článek 19

Zvláštní vyšetřovací metody

1. Pokud to povolují základní zásady jejího vnitrostátního právního systému, každá smluvní strana v rámci možností a za podmínek předepsaných vnitrostátními právními předpisy přijme nezbytná opatření, aby svým příslušným orgánům umožnila odpovídajícím způsobem využívat sledované dodávky, a považuje-li to za vhodné, další zvláštní vyšetřovací metody, např. elektronické či jiné formy sledování a utajené operace, jejichž prostřednictvím by na jejím území příslušné orgány mohly účinně bojovat proti nezákonnému obchodu s tabákem, tabákovými výrobky nebo výrobním zařízením.

2. Pro účely vyšetřování trestných činů stanovených v souladu s článkem 14 se smluvní strany vybízejí k tomu, aby v nezbytném případě uzavíraly vhodné dvoustranné či vícestranné dohody nebo ujednání o použití metod uvedených v odstavci 1 v rámci spolupráce na mezinárodní úrovni.

3. Není-li uzavřena dohoda nebo ujednání uvedené v odstavci 2, učiní se v jednotlivých případech rozhodnutí o použití zvláštních vyšetřovacích metod na mezinárodní úrovni v závislosti na konkrétním případu, a je-li to nutné, může toto rozhodnutí zohledňovat finanční ujednání a porozumění, pokud jde o uplatnění jurisdikce dotčenými stranami.

4. Smluvní strany uznávají význam a nutnost mezinárodní spolupráce a pomoci v této oblasti a spolupracují jak navzájem, tak s mezinárodními organizacemi při rozvíjení kapacity umožňující dosáhnout cílů tohoto článku.

ČÁST V: MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 20

Sdílení obecných informací

1. Pro účely dosažení cílů tohoto protokolu smluvní strany v souladu se svými vnitrostátními

právními předpisy vykazují v rámci nástroje pro podávání zpráv Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku relevantní informace, a to ve vhodných případech mimo jiné např. o těchto záležitostech:

a) v souhrnné podobě o podrobnostech týkajících se zabavení tabáku, tabákových výrobků nebo výrobního zařízení, o množství a hodnotě zabaveného zboží, popisech výrobků, datech a místech výroby; a o krácených daních;

b) o dovozu, vývozu, tranzitu, prodeji výrobků, za něž byla zaplacena daň, avšak nepodléhají clu, a množství nebo hodnotě výroby tabáku, tabákových výrobků nebo výrobního zařízení;

c) o tendencích, metodách zatajování a postupech používaných při nezákonném obchodu s tabákem, tabákovými výrobky nebo výrobním zařízením; a

d) o všech dalších důležitých informacích podle dohody stran.

2. Smluvní strany spolupracují jak navzájem, tak s příslušnými mezinárodními organizacemi, aby budovaly kapacitu stran shromažďovat a vyměňovat si informace.

3. Smluvní strany považují zmíněné informace za důvěrné a pouze pro potřeby smluvních stran, pokud strana, která informace předává, neuvede jinak.

Článek 21

Sdílení informací o vynucování

1. V souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo použitelnými mezinárodními smlouvami si smluvní strany ve vhodných případech buď z vlastního podnětu, nebo na žádost některé smluvní strany, která řádně zdůvodní, proč jsou takové informace nezbytné pro odhalení a vyšetření nezákonného obchodu s tabákem, tabákovými výrobky nebo výrobním zařízením, vyměňují tyto informace:

a) záznamy o udělení licence dotčeným fyzickým či právnickým osobám;

b) informace pro účely identifikace, sledování a stíhání fyzických nebo právnických osob podílejících se na nezákonném obchodě s tabákem, tabákovými výrobky nebo výrobním zařízením;

c) záznamy o vyšetřování a stíhání;

d) záznamy o platbě za dovoz, vývoz či bezcelní prodej tabáku, tabákových výrobků nebo výrobního zařízení; a

e) podrobnosti o zabavení tabáku, tabákových výrobků nebo výrobního zařízení (případně včetně referenčních informací k případu, množství a hodnoty zabaveného zboží, popisu výrobku, zapojených subjektů, data a místa výroby) a o pracovních postupech (včetně způsobu přepravy, utajení, trasy a odhalení).

2. Informace obdržené od smluvních stran podle tohoto článku se použijí výlučně k dosažení cílů tohoto protokolu. Smluvní strany mohou stanovit, že takovéto informace nelze dále předávat bez souhlasu strany, která informace poskytla.

Článek 22

Sdílení informací: důvěrnost a ochrana informací

1. Každá smluvní strana pověří příslušné vnitrostátní orgány, jimž jsou předávány údaje uvedené v článcích 20, 21 a 24, a prostřednictvím sekretariátu Úmluvy o tomto pověření uvědomí smluvní strany.

2. Výměna informací podle tohoto protokolu podléhá vnitrostátním právním předpisům o ochraně důvěrných informací a soukromí. Smluvní strany na základě vzájemné dohody chrání všechny důvěrné informace, které si vyměňují.

Článek 23

Pomoc a spolupráce: odborná příprava, technická pomoc a spolupráce ve vědeckých, technických a technologických záležitostech

1. Smluvní strany spolupracují navzájem a/nebo prostřednictvím příslušných mezinárodních a regionálních organizací při zajišťování odborné přípravy, poskytování technické pomoci a zprostředkování spolupráce ve vědeckých, technických a technologických záležitostech, aby podle vzájemné dohody dosáhly cílů tohoto protokolu. Tato pomoc může zahrnovat předávání odborných znalostí nebo odpovídajících technologií v oblastech shromažďování informací, vynucování práva, monitorování, správy informací, ochrany osobních údajů, zákazu, elektronického dohledu, forenzní analýzy, vzájemné právní pomoci a vydávání.

2. Smluvní strany mohou ve vhodných případech uzavírat dvoustranné, vícestranné či jakékoli jiné dohody nebo ujednání, aby podporovaly odbornou přípravu, technickou pomoc a spolupráci ve vědeckých, technických a technologických záležitostech, a to s ohledem na potřeby stran z řad rozvojových zemí a stran s tranzitivními ekonomikami.

3. Je-li to vhodné, smluvní strany spolupracují na vývoji a výzkumu možností identifikace přesného zeměpisného původu zabaveného tabáku a tabákových výrobků.

Článek 24

Pomoc a spolupráce: vyšetřování a stíhání porušování právních předpisů

1. V souladu se svými vnitrostátními právními předpisy smluvní strany ve vhodných případech přijmou všechna nezbytná opatření, aby prostřednictvím vícestranných, regionálních nebo dvoustranných ujednání posílily spolupráci při prevenci, odhalování, vyšetřování, stíhání a postihování fyzických nebo právnických osob podílejících se na nezákonném obchodu s tabákem, tabákovými výrobky nebo výrobním zařízením.

2. Každá smluvní strana zaručí, že správní a regulační orgány, orgány odpovědné za vynucování práva a jiné orgány zaměřené na boj proti nezákonnému obchodu s tabákem, tabákovými výrobky nebo výrobním zařízením (včetně soudních orgánů, pokud to povolují vnitrostátní právní předpisy) spolupracují a vyměňují si relevantní informace, a to na vnitrostátní i mezinárodní úrovni za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy.

Článek 25

Ochrana svrchovanosti

1. Smluvní strany plní své závazky podle tohoto protokolu způsobem, který je v souladu se zásadami svrchované rovnosti a územní celistvosti států a zásadou nevměšování se do

vnitrostátních záležitostí jiných států.

2. Nic v tomto protokolu neopravňuje žádnou ze smluvních stran k tomu, aby na území jiného státu vykonávala jurisdikci a funkce, které jsou vnitrostátními právními předpisy tohoto státu vyhrazeny výlučně orgánům tohoto státu.

Článek 26

Jurisdikce

1. Každá strana přijme nezbytná opatření, aby založila svoji jurisdikci nad trestnými činy stanovenými v souladu s článkem 14, a to v případě:

a) že je trestný čin spáchán na území této strany; nebo

b) že je trestný čin spáchán na palubě plavidla, které v době, kdy je trestný čin spáchán, pluje pod vlajkou této strany, nebo letadla, které je v době, kdy je trestný čin spáchán, registrováno podle právních předpisů této strany.

2. S výhradou článku 25 může smluvní strana také založit svoji jurisdikci nad jakýmkoli takovým trestným činem v případě, že:

a) je trestný čin spáchán proti této smluvní straně;

b) trestný čin je spáchán státním příslušníkem této smluvní strany nebo osobou bez státní příslušnosti, která má obvyklé místo pobytu na území této strany; nebo

c) trestný čin patří mezi činy stanovené v souladu s článkem 14 a je spáchán mimo území této smluvní strany s cílem spáchat na jejím území trestný čin stanovený v souladu s článkem 14.

3. Pro účely článku 30 přijme každá smluvní strana nezbytná opatření, aby založila svoji jurisdikci nad trestnými činy stanovenými v souladu s článkem 14, je-li domnělý pachatel přítomen na jejím území a strana tuto osobu nevydá výlučně proto, že je tato osoba jejím státním příslušníkem.

4. Každá smluvní strana může rovněž přijmout nezbytná opatření, aby založila svoji jurisdikci nad trestnými činy stanovenými v souladu s článkem 14, je-li domnělý pachatel přítomen na jejím území a strana jej nevydá.

5. Jestliže smluvní strana vykonávající jurisdikci podle odstavce 1 nebo 2 byla informována nebo se jiným způsobem dozvěděla, že jedna či více jiných stran vedou vyšetřování, stíhání či soudní řízení v souvislosti s týmž jednáním, příslušné orgány těchto smluvních stran vedou podle potřeby konzultace, aby koordinovaly své kroky.

6. Aniž jsou dotčeny normy obecného mezinárodního práva, nevylučuje tento protokol výkon jakékoli jurisdikce v trestních věcech založené smluvní stranou v souladu s jejími vnitrostátními právními předpisy.

Článek 27

Spolupráce při vynucování práva

1. Každá smluvní strana v souladu se svými příslušnými vnitrostátními právními a správními systémy přijme účinná opatření, aby:

a) posílila a v nezbytném případě zřídila komunikační kanály mezi příslušnými orgány, agenturami a útvary, aby usnadnila bezpečnou a rychlou výměnu informací o všech aspektech trestných činů stanovených v souladu s článkem 14;

b) zaručila účinnou spolupráci příslušných orgánů, agentur, celních a policejních agentur a jiných agentur odpovědných za vynucování práva;

c) spolupracovala s dalšími stranami při provádění šetření v konkrétních případech trestných činů stanovených v souladu s článkem 14, která se týkají:

i) totožnosti, pobytu a činností osob podezřelých z účasti na trestných činech nebo místa, kde se zdržují jiné dotčené osoby;

ii) pohybu výnosů z trestné činnosti nebo majetku, který je spácháním takových trestných činů získán; a

iii) pohybu majetku, zařízení či jiných nástrojů trestné činnosti, které jsou při páchání takových trestných činů použity nebo je jejich použití plánováno;

d) ve vhodných případech poskytla nezbytné položky nebo množství látek pro účely analýzy nebo vyšetřování;

e) usnadnila účinnou koordinaci svých příslušných orgánů, agentur a útvarů a podpořila výměnu pracovníků a jiných odborníků včetně vysílání styčných důstojníků, s výhradou dvoustranných dohod či ujednání dotčených stran;

f) si s ostatními stranami vyměňovala relevantní informace o konkrétních prostředcích a metodách použitých fyzickými nebo právnickými osobami při páchání takovýchto trestných činů včetně případných tras a dopravních prostředků a využití nepravé totožnosti, pozměněných či falešných dokladů nebo jiných prostředků k utajení jejich činností; a

g) vyměňovala relevantní informace a koordinovala správní a jiná opatření, která jsou považována za vhodná pro účely včasné identifikace trestných činů stanovených v souladu s článkem 14.

2. Aby tento protokol nabyl účinku, smluvní strany zváží, zda uzavřou dvoustranné či vícestranné dohody nebo ujednání o přímé spolupráci svých agentur pro vynucování práva, a v případě, že již tyto dohody či ujednání existují, zda je odpovídajícím způsobem pozmění. Pokud dotčené smluvní strany takovéto dohody či ujednání neuzavřely, mohou tento protokol považovat za základ pro vzájemnou spolupráci při vynucování práva v souvislosti s trestnými činy, na které se vztahuje tento protokol. Kdykoli je to vhodné, smluvní strany v plném rozsahu využívají dohody či ujednání včetně mezinárodních nebo regionálních organizací, aby posílily spolupráci svých agentur pro vynucování práva.

3. Smluvní strany se snaží v rámci svých možností spolupracovat, aby mohly reagovat na mezinárodní nezákonný obchod s tabákovými výrobky, ke kterému dochází za použití moderní technologie.

Článek 28

Vzájemná správní pomoc

V souladu se svými příslušnými vnitrostátními právními a správními systémy si smluvní strany navzájem poskytují informace, a to buď na základě žádosti, nebo z vlastního podnětu, aby zaručily řádné uplatňování celních a jiných relevantních právních předpisů při prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání nezákonného obchodu s tabákem, tabákovými výrobky nebo výrobním zařízením a při boji proti takovému obchodu. Smluvní strany považují zmíněné informace za důvěrné a možnosti jejich využití za omezené, pokud strana, která informace předává, neuvede jinak. Tyto informace mohou zahrnovat:

a) nové celní metody a jiné metody vynucování s prokázanou účinností;

b) nové trendy, prostředky nebo metody provozování nezákonného obchodu s tabákem, tabákovými výrobky a výrobním zařízením;

c) zboží, o němž je známo, že je předmětem nezákonného obchodu s tabákem, tabákovými výrobky a výrobním zařízením, jakož i podrobnosti o popisu, balení, přepravě a skladování a o metodách použitých v souvislosti s tímto zbožím;

d) fyzické nebo právnické osoby, o nichž je známo, že spáchaly nebo se podílely na trestném činu stanoveném v souladu s článkem 14; a

e) jakékoliv další údaje, které by jmenovaným agenturám mohly pomoci při posouzení rizik pro kontrolní a jiné vynucovací účely.

Článek 29

Vzájemná právní pomoc

1. Smluvní strany si navzájem poskytují co nejširší vzájemnou právní pomoc při vyšetřování, stíhání a soudních řízeních v souvislosti s trestnými činy stanovenými v souladu s článkem 14 tohoto protokolu.

2. Vzájemná právní pomoc se poskytuje v největším možném rozsahu podle příslušných zákonů, smluv, dohod a ujednání dožádané strany, a to při vyšetřování, stíhání a soudním řízením ve vztahu k trestným činům, za které mohou být u dožadující strany v souladu s článkem 15 tohoto protokolu odpovědné právnické osoby.

3. O vzájemnou právní pomoc, která má být poskytnuta v souladu s tímto článkem, lze požádat pro tyto účely:

a) získání důkazů či prohlášení od určitých osob;

b) doručování soudních písemností;

c) provedení prohlídek a zabavení a zmrazení;

d) průzkum předmětů a lokalit;

e) poskytnutí informací, důkazních položek a odborných posudků;

f) poskytnutí originálů či ověřených kopií relevantních dokladů a záznamů včetně vládních, bankovních, finančních a firemních záznamů či záznamů o obchodní činnosti;

g) identifikace či sledování výnosů z trestné činnosti, majetku, nástrojů nebo jiných věcí pro důkazní účely;

h) usnadnění dobrovolného předstoupení osob u dožadující strany; a

i) jakýkoli jiný typ pomoci, který není v rozporu s vnitrostátními právními předpisy dožádané strany.

4. Tímto článkem nejsou dotčeny závazky podle jakékoli jiné smlouvy, ať dvoustranné, či vícestranné, která zcela či částečně upravuje nebo bude upravovat vzájemnou právní pomoc.

5. Odstavce 6 až 24 se recipročně vztahují na žádosti učiněné podle tohoto článku, pokud nejsou dotčené smluvní strany vázány smlouvou nebo mezivládní dohodou o vzájemné právní pomoci. Pokud smluvní strany takovou smlouvou nebo mezivládní dohodou vázány jsou, použijí se odpovídající ustanovení takové smlouvy nebo mezivládní dohody, pokud se strany nedohodnou, že místo nich použijí odstavce 6 až 24. Strany se důrazně vybízejí, aby tyto odstavce použily, pokud usnadňují spolupráci.

6. Smluvní strany určí ústřední orgán, který ponese odpovědnost za příjem žádostí o vzájemnou právní pomoc a bude mít pravomoc tyto žádosti přijímat a buď je vyřídit, nebo je předat k vyřízení náležitým příslušným orgánům. Pokud se u smluvní strany nachází zvláštní region či území se samostatným systémem vzájemné právní pomoci, může strana určit samostatný ústřední orgán, který bude mít tutéž funkci pro tento region či území. Ústřední orgány zaručí urychlené a řádné vyřízení či předání obdržených žádostí. Pokud ústřední orgán předá žádost k vyřízení příslušnému orgánu, bude jej podněcovat k urychlenému a řádnému vyřízení žádosti. V okamžiku přistoupení k tomuto protokolu, přijetí, schválení, formálního potvrzení nebo ratifikace tohoto protokolu každá ze smluvních stran uvědomí vedoucího sekretariátu Úmluvy o ústředním orgánu určeném pro tento účel. Žádosti o vzájemnou právní pomoc a veškerá sdělení týkající se této pomoci se předávají mezi ústředními orgány, které strany určí. Tímto požadavkem není dotčeno právo smluvní strany požádat, aby jí byly takové žádosti a sdělení předávány prostřednictvím diplomatických kanálů a za naléhavých okolností pokud možno prostřednictvím vhodných mezinárodních organizací, jestliže se na tom smluvní strany dohodnou.

7. Žádosti se podávají písemně nebo, je-li to možné, jakoukoli formou, z níž je možné pořídit písemný záznam a v jazyce přijatelném pro dožádanou stranu za podmínek, které straně umožňují ověřit pravost žádosti. Jazyk nebo jazyky přijatelné pro každou smluvní stranu se v okamžiku přistoupení k tomuto protokolu, jeho přijetí, schválení, formálního potvrzení nebo ratifikace oznámí vedoucímu sekretariátu Úmluvy. Pokud se strany dohodnou, lze žádosti za naléhavých okolností podat ústně, musí však být neprodleně potvrzeny písemně.

8. Žádost o vzájemnou právní pomoc obsahuje:

a) totožnost orgánu, který žádost podává;

b) předmět a povahu vyšetřování, stíhání nebo soudního řízení, jichž se žádost týká, a název a funkci orgánu, který vyšetřování, stíhání nebo soudní řízení vede;

c) shrnutí relevantních skutečností, výjimkou jsou žádosti pro účely doručení soudních písemností;

d) popis pomoci, o kterou se žádá, a podrobnosti o konkrétním postupu, jehož dodržení si dožadující strana přeje;

e) je-li to možné, totožnost, polohu a státní příslušnost jakékoli dotčené osoby;

f) účel, pro který se o důkazy, informace či kroky žádá; a

g) ustanovení vnitrostátních právních předpisů, která jsou pro trestný čin a jeho postih relevantní.

9. Dožádaná strana může požádat o dodatečné informace, pokud se to ukáže jako nezbytné pro vyřízení žádosti v souladu s jejími vnitrostátními právními předpisy nebo pokud to může usnadnit vyřízení žádosti.

10. Žádost se vyřídí v souladu s vnitrostátními právními předpisy dožádané strany, a je-li to možné, s postupy upřesněnými v žádosti v míře, v níž to neodporuje vnitrostátním právním předpisům dožádané strany.

11. Bez předchozího souhlasu dožádané strany dožadující strana nepředá ani nepoužije informace či důkazy poskytnuté dožádanou stranou pro jiná vyšetřování, stíhání nebo soudní řízení než ta, která byla uvedena v žádosti. Nic v tomto odstavci nebrání dožadující straně, aby ve svém řízení zveřejnila informace nebo důkazy, které obviněnou osobu zprošťují viny. V takovém případě dožadující strana před zveřejněním uvědomí dožádanou stranu, a je-li o to požádána, konzultuje v této věci dožádanou stranu. Pokud není možné – ve výjimečném případě – dožádanou stranu uvědomit předem, dožadující strana ji o zveřejnění takových informací informuje bez zbytečného prodlení.

12. Dožadující strana může od dožádané strany požadovat, aby tuto skutečnost a obsah žádosti vedla jako důvěrnou a odhalila je pouze v rozsahu nezbytném k vyřízení žádosti. Pokud dožádaná strana nemůže požadavek na důvěrnost splnit, ihned o tom informuje dožadující stranu.

13. Kdykoli je to možné, a v souladu se základními zásadami vnitrostátních právních předpisů v případě, že se osoba nachází na území smluvní strany a musí být soudními orgány jiné strany vyslechnuta jako svědek nebo odborník, může první strana na žádost druhé strany povolit, aby k výslechu došlo prostřednictvím videokonference, jestliže není možné nebo žádoucí, aby se dotčená osoba osobně dostavila na území dožadující strany. Strany se mohou dohodnout, že jednání povede soudní orgán dožadující strany a že se jej zúčastní soudní orgán strany dožádané.

14. Vzájemnou právní pomoc lze odmítnout:

a) pokud žádost není podána v souladu s tímto článkem;

b) pokud se dožádaná strana domnívá, že vyřízením žádosti pravděpodobně bude dotčena její svrchovanost, bezpečnost, veřejný pořádek či jiné důležité zájmy;

c) pokud vnitrostátní právní předpisy orgánům dožádané strany zakazují provést požadované kroky v souvislosti s jakýmkoli obdobným porušením právních předpisů, bylo-li předmětem vyšetřování, stíhání nebo soudního řízení v rámci jejich vlastní jurisdikce;

d) pokud se žádost týká trestného činu, u nějž je maximální sankce u dožádané strany nižší než dva roky věznění či jiné formy odnětí svobody, nebo pokud by podle úsudku dožádané strany poskytnutí pomoci zatížilo její zdroje neúměrně vzhledem k závažnosti trestného činu; nebo

e) pokud by vyřízení žádosti bylo v rozporu s právním systémem dožádané strany týkajícím se vzájemné právní pomoci.

15. Uvedou se důvody odmítnutí vzájemné právní pomoci.

16. Smluvní strana neodmítne poskytnout vzájemnou právní pomoc podle tohoto článku z důvodu bankovního tajemství.

17. Smluvní strany nesmějí odmítnout žádost o vzájemnou právní pomoc pouze proto, že se má za to, že trestný čin souvisí také s daňovými záležitostmi.

18. Smluvní strany mohou odmítnout poskytnout vzájemnou právní pomoc podle tohoto článku z důvodu neexistence oboustranné trestnosti. Považuje-li to za vhodné, může však dožádaná strana poskytnout pomoc v rozsahu, o němž rozhodne na základě vlastního uvážení, bez ohledu na to, zda jednání představuje trestný čin podle vnitrostátních právních předpisů dožádané strany.

19. Dožádaná strana vyřídí žádost o vzájemnou právní pomoc co nejdříve a v plném rozsahu zohlední veškeré lhůty navržené dožadující stranou, které jsou odůvodněné, a to pokud možno v žádosti. Dožádaná strana odpoví na rozumné žádosti dožadující strany ohledně pokroku při vyřizování žádosti. Dožadující strana neprodleně informuje dožádanou stranu, pokud již není pomoc, o kterou se žádá, dále potřeba.

20. Vzájemnou právní pomoc může dožádaná strana odložit, pokud její poskytnutí zasahuje do probíhajícího vyšetřování, stíhání nebo soudního řízení.

21. Před odmítnutím žádosti podle odstavce 14 nebo odložením jejího vyřízení podle odstavce 20 povede dožádaná strana konzultace s dožadující stranou a strany zváží, zda lze pomoc poskytnout za podmínek, které považuje za nezbytné. Pokud dožadující strana pomoc za těchto podmínek přijme, dané podmínky dodrží.

22. Běžné náklady spojené s vyřízením žádosti nese dožádaná strana, pokud se dotčené strany nedohodnou jinak. Pokud jsou či budou ke splnění žádosti požadovány výdaje podstatné či mimořádné povahy, smluvní strany povedou konzultace, aby určily podmínky, za nichž bude žádost vyřízena, jakož i způsob hrazení nákladů.

23. V případě žádosti dožádaná strana:

a) poskytne dožadující straně kopie státních záznamů, dokumentů nebo informací, které má v držení a které jsou podle jejích vnitrostátních právních předpisů k dispozici široké veřejnosti; a

b) může dle vlastního uvážení poskytnout dožadující straně za podmínek, které považuje za vhodné, úplné či částečné kopie státních záznamů, dokumentů nebo informací, které má v držení a které podle jejích vnitrostátních právních předpisů nejsou k dispozici široké veřejnosti.

24. Je-li to nutné, smluvní strany zváží možnost uzavření dvoustranných či vícestranných dohod nebo ujednání, které by se použily pro účely ustanovení tohoto článku, dodávaly těmto ustanovením praktický účinek nebo je posilovaly.

Článek 30

Vydávání

1. Tento článek se vztahuje na trestné činy stanovené v souladu s článkem 14 tohoto protokolu v těchto případech:

a) osoba, na kterou se vztahuje žádost o vydání, se nachází na území dožádané strany;

b) trestný čin, jenž je příčinou žádosti o vydání, je postižitelný podle vnitrostátních právních předpisů jak dožadující, tak dožádané strany; a

c) trestný čin je postižitelný maximální dobou věznění či jiných forem odnětí svobody v délce alespoň čtyř let nebo přísnějším trestem či kratší dobou, pokud se na tom dotčené strany dohodnou na základě dvoustranných a vícestranných smluv či jiných mezinárodních dohod.

2. Má se za to, že každý trestný čin, na který se vztahuje tento článek, je začleněn do všech smluv o vydávání mezi stranami jako trestný čin, který je důvodem k vydání osoby. Smluvní strany se zavazují, že takovéto trestné činy zahrnou jako trestné činy, které jsou důvodem k vydání osoby, do každé smlouvy o vydávání, kterou spolu uzavřou.

3. Pokud smluvní strana, která podmíní vydání existencí smlouvy, obdrží žádost o vydání od jiné strany, se kterou smlouvu o vydávání neuzavřela, může tento protokol považovat za právní základ pro vydání za jakýkoli trestný čin, na který se vztahuje tento článek.

4. Smluvní strany, které vydání nepodmíní existencí smlouvy, uznávají, že trestné činy, na které se vztahuje tento článek, jsou ve vzájemném vztahu důvodem k vydání osoby.

5. Vydání podléhá podmínkám stanoveným vnitrostátními právními předpisy dožádané strany nebo použitelným smlouvám o vydávání, a to mimo jiné včetně podmínek týkajících se požadavku na minimální sankci pro vydávání a důvodů, na jejichž základě může dožádaná strana vydání odmítnout.

6. Smluvní strany se v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy snaží urychlit postupy vydání a zjednodušit důkazní požadavky, které s těmito postupy souvisejí, a to u všech trestných činů, na které se vztahuje tento článek.

7. Pokud smluvní strana, na jejímž území se nachází domnělý pachatel, tuto osobu za trestný čin, na který se vztahuje tento článek, nevydá pouze proto, že je tato osoba jejím státním příslušníkem, je na žádost strany, která usiluje o vydání, povinna předat případ bez zbytečného prodlení svým příslušným orgánům za účelem stíhání. Tyto orgány přijmou rozhodnutí a vedou řízení stejným způsobem jako v případě jakéhokoli jiného trestného činu obdobné povahy, a to podle vnitrostátních právních předpisů dané strany. Dotčené smluvní strany spolupracují, a to zejména pokud jde o procesní a důkazní hlediska, aby zaručily účinnost takového stíhání.

8. Kdykoli je smluvní straně podle jejích vnitrostátních právních předpisů povoleno vydat či jiným způsobem předat některého z jejích státních příslušníků pouze pod podmínkou, že daná osoba bude této straně vrácena k výkonu trestu uloženého na základě soudu nebo řízení, pro které bylo o vydání či předání této osoby žádáno, a tato strana a strana, která o vydání osoby žádá, s touto možností a dalšími podmínkami, které považují za vhodné, souhlasí, je takovéto podmíněné vydání či předání osoby dostačující, aby byl splněn závazek stanovený v odstavci 7.

9. Pokud je vydání, o které se žádá pro účely výkonu trestu, odmítnuto, protože osoba, o jejíž vydání se žádá, je státním příslušníkem dožádané strany, dožádaná strana v případě, že to povolují její vnitrostátní právní předpisy, v souladu s požadavky těchto předpisů na základě

žádosti dožadující strany zváží výkon trestu nebo zbylé části trestu uloženého podle vnitrostátních právních předpisů dožadující strany.

10. Každé osobě, jež je zapojena do řízení vedeného v souvislosti s jakýmkoli trestným činem, na který se vztahuje tento článek, bude zaručeno spravedlivé zacházení ve všech fázích řízení a bude mít rovněž všechna práva a záruky zajištěné vnitrostátními právními předpisy strany na území, na kterém se daná osoba nachází.

11. Nic v tomto protokolu nelze vykládat jako uložení závazku vydat určitou osobu, pokud má dožádaná strana závažné důvody domnívat se, že žádost byla vznesena za účelem stíhání nebo potrestání osoby na základě jejího pohlaví, rasy, náboženského vyznání, národnosti, etnického původu nebo politického názoru nebo že by vyhovění žádosti způsobilo z některého z těchto důvodů újmu v postavení dané osoby.

12. Smluvní strany nesmějí odmítnout žádost o vydání pouze proto, že se má za to, že trestný čin souvisí také s daňovými záležitostmi.

13. Předtím, než dožádaná strana odmítne osobu vydat, povede ve vhodných případech konzultace s dožadující stranou, aby jí poskytla dostatečnou příležitost k vyjádření stanovisek a aby jí poskytla informace související se vznesenými obviněním.

14. Smluvní strany se snaží uzavřít dvoustranné či vícestranné dohody či ujednání za účelem provedení či zvýšení účinnosti vydání. Pokud jsou strany vázány již existující smlouvou nebo mezivládní dohodou, použijí se odpovídající ustanovení takové smlouvy nebo mezivládní dohody, pokud se strany nedohodnou, že místo nich použijí odstavce 1 až 13.

Článek 31

Opatření k zaručení vydání

1. V souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a smlouvami o vydávání může dožádaná strana poté, co se přesvědčí, že to vyžadují naléhavé okolnosti, a na žádost dožadující strany vzít osobu, o jejíž vydání se žádá a která se nachází na území strany, do vazby nebo přijmout jiná vhodná opatření, aby zaručila její přítomnost při řízení o vydání.

2. Opatření přijatá v souladu s odstavcem 1 se v souladu s vnitrostátními právními předpisy ve vhodných případech a bez prodlení oznámí dožadující straně.

3. Každá osoba, jíž se týkají opatření přijímaná podle odstavce 1, má nárok na:

a) komunikaci s nejbližším příslušným zástupcem státu, jehož je státním příslušníkem, nebo, je-li bez státní příslušnosti, zástupcem státu, na jehož území má tato osoba obvyklé bydliště, a to neprodleně; a

b) na to, aby ji zástupce uvedeného státu navštívil.

ČÁST VI: PODÁVÁNÍ ZPRÁV

Článek 32

Podávání zpráv a výměna informací

1. Každá smluvní strana překládá prostřednictvím sekretariátu Úmluvy zasedání smluvních stran pravidelné zprávy o provádění tohoto protokolu.

2. Formát a obsah těchto zpráv určí zasedání smluvních stran. Tyto zprávy jsou součástí

nástroje Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku pro pravidelné podávání zpráv.

3. Obsah pravidelných zpráv uvedených v odstavci 1 se určí mimo jiné s ohledem na:

a) informace o legislativních, výkonných, správních či jiných opatření přijatých za účelem provedení tohoto protokolu;

b) případné informace o omezeních či překážkách, jimž smluvní strany při provádění tohoto protokolu čelí, a o opatřeních přijatých k jejich překonání;

c) případné informace o poskytnuté či obdržené finanční a technické pomoci nebo o finanční a technické pomoci, o kterou bylo požádáno, na činnosti související s bojem proti nezákonnému obchodu s tabákovými výrobky; a

d) informace vymezené v článku 20.

V případech, kdy jsou již relevantní údaje shromažďovány v rámci mechanismu pro podávání zpráv
Konference smluvních stran, zasedání smluvních stran toto úsilí nezdvojuje.

4. Zasedání smluvních stran podle článků 33 a 36 zváží ujednání, jimiž by bylo možné pomoci smluvním stranám z řad rozvojových zemí a zemí s tranzitivními ekonomikami při plnění závazků podle tohoto článku, jestliže o to tyto strany požádají.

5. Vykazování informací podle uvedených článků podléhá vnitrostátním právním předpisům o důvěrnosti a soukromí. Smluvní strany na základě vzájemné dohody chrání všechny důvěrné informace, které vykazují nebo které si vyměňují.

ČÁST VII: INSTITUCIONÁLNÍ USPOŘÁDÁNÍ A FINANČNÍ ZDROJE

Článek 33

Zasedání smluvních stran

1. Ustavuje se zasedání smluvních stran. Jeho první schůzi svolá sekretariát Úmluvy poté, co tento protokol vstoupí v platnost, a to bezprostředně před následující řádnou schůzí Konference stran nebo bezprostředně po ní.

2. Sekretariát Úmluvy poté svolává řádná zasedání smluvních stran bezprostředně před řádnou schůzí Konference stran nebo po ní.

3. Mimořádné schůze zasedání smluvních stran se konají, považuje-li to zasedání smluvních stran za nezbytné nebo na písemnou žádost kterékoli ze stran, pokud tuto žádost do šesti měsíců poté, co ji sekretariát Úmluvy oznámí všem stranám, podpoří alespoň jedna třetina smluvních stran.

4. Na zasedání smluvních stran se obdobně vztahuje jednací řád a finanční pravidla Konference stran Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku, pokud zasedání smluvních stran nerozhodne jinak.

5. Zasedání smluvních stran průběžně přezkoumává provádění tohoto protokolu a přijímá rozhodnutí nezbytná k prosazování jeho účinného provádění.

6. Zasedání smluvních stran rozhodne o rozsahu a mechanismu dobrovolných stanovených příspěvků stran protokolu na fungování tohoto protokolu, jakož i dalších případných zdrojů pro jeho provádění.

7. Na každé řádné schůzi přijme zasedání smluvních stran na základě konsenzu rozpočet a pracovní plán pro finanční období do příští řádné schůze a tento rozpočet a pracovní plán bude jasně odlišen od rozpočtu a pracovního plánu Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku.

Článek 34

Sekretariát

1. Sekretariát Úmluvy je sekretariátem tohoto protokolu.

2. Sekretariát Úmluvy má v úloze sekretariátu protokolu tyto funkce:

a) organizuje schůze zasedání smluvních stran a přidružených subjektů, jakož i pracovních skupin a jiných subjektů zřízených zasedáním smluvních stran a poskytuje jim požadované služby;

b) podle potřeby přijímá, analyzuje, předává a poskytuje dotčeným stranám a zasedání smluvních stran zpětnou vazbu ke zprávám, které obdržel podle tohoto protokolu, a usnadňuje výměnu informací mezi stranami;

c) smluvním stranám, zejména stranám z řad rozvojových zemí a stranám s tranzitivními ekonomikami poskytuje na žádost podporu při kompilování, sdělování a výměně informací požadovaných v souladu s ustanoveními tohoto protokolu a pomoc při identifikaci dostupných zdrojů s cílem usnadnit plnění závazků podle tohoto protokolu;

d) připravuje zprávy o svých činnostech podle tohoto protokolu v souladu s pokyny zasedání smluvních stran a tyto zprávy překládá zasedání smluvních stran;

e) zaručuje podle pokynů zasedání smluvních stran nezbytnou koordinaci s příslušnými mezinárodními a regionálními mezivládními organizacemi a jinými subjekty;

f) podle pokynů zasedání smluvních stran uzavírá správní nebo smluvní ujednání nezbytná pro účinný výkon funkcí sekretariátu tohoto protokolu;

g) přijímá a přezkoumává žádosti podané mezivládními a nevládními organizacemi, které chtějí získat akreditaci jako pozorovatelé na zasedání smluvních stran, a zároveň zaručuje, že nejsou ve spojení s tabákovým průmyslem, a předkládá přezkoumané žádosti ke zvážení zasedání smluvních stran; a

h) vykonává ostatní funkce sekretariátu stanovené v tomto protokolu a další funkce, které mu může určit zasedání smluvních stran.

Článek 35

Vztahy mezi zasedáním smluvních stran a mezivládními organizacemi

Za účelem zajištění technické a finanční spolupráce pro dosažení cíle tohoto protokolu může zasedání smluvních stran požádat o spolupráci příslušné mezinárodní a regionální mezivládní organizace, včetně finančních a rozvojových institucí.

Článek 36

Finanční zdroje

1. Smluvní strany uznávají význam finančních zdrojů pro dosažení cílů tohoto protokolu a také význam článku 26 Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku pro dosažení cílů Úmluvy.

2. Každá strana poskytuje finanční podporu pro své vnitrostátní činnosti, jejichž cílem je dosáhnout cíle tohoto protokolu, a to v souladu se svými vnitrostátními plány, prioritami a programy.

3. Strany případně prosazují využití dvoustranných, regionálních, subregionálních a jiných vícestranných kanálů pro poskytování finančních prostředků na posílení kapacity stran z řad rozvojových zemí a stran s tranzitivními ekonomikami, aby bylo dosaženo cílů tohoto protokolu.

4. Aniž je dotčen článek 18, smluvní strany jsou vybízeny k tomu, aby v souladu s vnitrostátními právními předpisy a politikami ve vhodných případech využívaly zabavené výnosy z nezákonného obchodu s tabákem, tabákovými výrobky a výrobním zařízením k dosažení cílů stanovených v tomto protokolu.

5. Smluvní strany zastoupené v příslušných regionálních a mezinárodních mezivládních organizacích a finančních a rozvojových institucích tyto subjekty podporují v tom, aby poskytovaly finanční pomoc stranám z řad rozvojových zemí a stranám s tranzitivními ekonomikami, a pomohly jim tak při plnění závazků podle tohoto protokolu, aniž by tím byla omezena práva na zastoupení v těchto organizacích.

6. Smluvní strany souhlasí:

a) že s cílem pomoci smluvním stranám při plnění jejich závazků podle tohoto protokolu by měly být mobilizovány a využity všechny relevantní potenciální a stávající zdroje, které jsou dostupné pro činnosti týkající se cíle tohoto protokolu, a to ve prospěch všech smluvních stran, zejména stran z řad rozvojových zemí a stran s tranzitivními ekonomikami; a

b) aby sekretariát Úmluvy poskytoval stranám z řad rozvojových zemí a stranám s tranzitivními ekonomikami na jejich žádost poradenství v otázkách dostupných zdrojů financování, aby jim usnadnil plnění jejich závazků podle tohoto protokolu.

7. Smluvní strany mohou od tabákového průmyslu vyžadovat, aby nesl veškeré náklady spojené se závazky určité strany ohledně dosažení cílů tohoto protokolu, a to v souladu s čl. 5 odst. 3 Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku.

8. S výhradou svých vnitrostátních právních předpisů se smluvní strany snaží dosáhnout soběstačného financování k provádění tohoto protokolu, a to rovněž pomocí výběru daní a jiných forem poplatků za tabákové výrobky.

ČÁST VIII: UROVNÁVÁNÍ SPORŮ

Článek 37

Urovnávání sporů

Urovnávání sporů, k nimž mezi stranami dojde v souvislosti s výkladem nebo uplatňováním

tohoto protokolu, je upraveno článkem 27 Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku.

ČÁST IX: VÝVOJ PROTOKOLU

Článek 38

Změny tohoto protokolu

1. Kterákoli ze stran může navrhnout změny tohoto protokolu.

2. Změny tohoto protokolu zvažuje a přijímá zasedání smluvních stran. Znění navržených změn tohoto protokolu sdělí stranám sekretariát Úmluvy alespoň šest měsíců před schůzí, na které má být podle návrhu změna přijata. Sekretariát Úmluvy rovněž sdělí navržené změny signatářům tohoto protokolu a pro informaci také depozitáři.

3. Strany učiní vše, co je v jejich možnostech, aby na základě konsenzu dosáhly dohody o každé navržené změně tohoto protokolu. Jestliže bylo veškeré úsilí o dosažení konsenzu vyčerpáno a dohody nebylo dosaženo, změna se v krajním případě přijme tříčtvrtinovou většinou hlasů přítomných a hlasujících stran. Pro účely tohoto článku se „stranami přítomnými a hlasujícími“ rozumějí strany, které jsou přítomné a odevzdaly souhlasný nebo nesouhlasný hlas. Každou přijatou změnu sdělí sekretariát Úmluvy depozitáři a ten ji rozešle všem stranám ke schválení.

4. Listiny o schválení změny se uloží u depozitáře. Změna přijatá v souladu s odstavcem 3 vstoupí v platnost pro smluvní strany, které ji přijaly, devadesátým dnem po dni, kdy depozitář obdržel listiny o schválení alespoň dvěma třetinami smluvních stran tohoto protokolu.

5. Změna vstoupí v platnost pro kteroukoli další smluvní stranu devadesátým dnem po dni, kdy tato strana uloží listiny o jejím schválení u depozitáře.

Článek 39

Přijetí a změna příloh tohoto protokolu

1. Kterákoli strana může předložit návrh přílohy tohoto protokolu a může navrhnout změny příloh tohoto protokolu.

2. Přílohy se omezí na seznamy, formuláře a další popisné materiály týkající se procesních, vědeckých, technických nebo správních záležitostí.

3. Přílohy tohoto protokolu a jejich změny se navrhují, přijímají a vstupují v platnost postupem podle článku 38.

ČÁST X: ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 40

Výhrady

K tomuto protokolu nemohou být učiněny žádné výhrady.

Článek 41

Odstoupení

1. Smluvní strana může od tohoto protokolu odstoupit

písemným oznámením depozitáři kdykoli po uplynutí dvou let ode dne, kdy pro ni tento protokol vstoupil v platnost.

2. Každé takové odstoupení nabude účinku po uplynutí jednoho roku ode dne, kdy depozitář obdržel oznámení o odstoupení, nebo případně k pozdějšímu datu uvedenému v tomto oznámení.

3. Má se za to, že každá smluvní strana, která odstoupí od Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku, odstoupila také od tohoto protokolu, a to s účinkem ode dne, kdy odstoupila od Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku.

Článek 42

Hlasovací právo

1. S výjimkou ustanovení odstavce 2 má každá smluvní strana tohoto protokolu jeden hlas.

2. Regionální organizace pro hospodářskou integraci uplatňují své hlasovací právo v záležitostech spadajících do jejich pravomoci počtem hlasů, který se rovná počtu jejich členských států, které jsou smluvními stranami tohoto protokolu. Tyto organizace nesmějí uplatňovat své hlasovací právo, jestliže toto právo uplatňuje kterýkoli z jejich členských států, a naopak.

Článek 43

Podpis

Tento protokol je otevřen k podpisu všem stranám Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku v sídle Světové zdravotnické organizace v Ženevě od 10. do 11. ledna 2013 a poté v sídle Organizace spojených národů v New Yorku do 9. ledna 2014.

Článek 44

Ratifikace, přijetí, schválení, formální potvrzení nebo přistoupení

1. Tento protokol podléhá ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení v případě států a formálnímu potvrzení nebo přistoupení v případě regionálních organizací pro hospodářskou integraci, které jsou stranou Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku. K přistoupení bude otevřen dnem, který následuje po dni, kdy je protokol uzavřen k podpisu. Ratifikační listiny, doklady o přijetí, schválení, formálním potvrzení nebo o přistoupení se ukládají u depozitáře.

2. Jakákoli regionální organizace pro hospodářskou integraci, která se stane stranou, aniž by se stranou stal některý z jejích členských států, je vázána všemi závazky podle tohoto protokolu. V případě organizací, v níž je smluvní stranou protokolu jeden nebo více členských států, rozhodnou organizace a její členské státy o tom, kdo je v které oblasti odpovědný za plnění závazků podle tohoto protokolu. V takových případech organizace a členské státy nejsou oprávněny uplatňovat práva podle tohoto protokolu souběžně.

3. Regionální organizace pro hospodářskou integraci uvedou ve svých listinách týkajících se formálního potvrzení nebo v listinách o přistoupení, jaký rozsah mají jejich pravomoci

s ohledem na záležitosti upravené tímto protokolem. Tyto organizace také informují depozitáře o jakékoli podstatné změně v rozsahu jejich pravomocí a depozitář následně informuje smluvní strany.

Článek 45

Vstup v platnost

1. Tento protokol vstoupí v platnost devadesátým dnem po dni uložení čtyřicáté ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení, formálním potvrzení nebo přistoupení u depozitáře.

2. Pro každou stranu Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku, která ratifikuje, přijme nebo schválí nebo formálně potvrdí tento protokol nebo k němu přistoupí po splnění podmínek pro vstup v platnost stanovených v odstavci 1, vstoupí tento protokol v platnost devadesátým dnem po dni uložení jejích ratifikačních listin, listin o přijetí, schválení, přistoupení nebo o formálním potvrzení.

3. Pro účely tohoto článku se žádná listina uložená regionální organizací pro hospodářskou integraci nepovažuje za dodatečnou k těm, které uložily členské státy této organizace.

Článek 46

Depozitář

Depozitářem tohoto protokolu je generální tajemník OSN.

Článek 47

Platná znění

Originál tohoto protokolu, jehož znění v arabském, čínském, anglickém, francouzském, ruském a španělském jazyce mají stejnou platnost, se uloží u generálního tajemníka OSN.